

Και κάπως έτσι πέρασε άλλη μία χρονιά

Κι όμως, πέρασε κι αυτή η σχολική χρονιά! Ήρθε με προσδοκίες, στόχους και σίγουρα πολλές υποσχέσεις πως «φέτος θα οργανωθώ καλύτερα» ή «φέτος δεν θα αφήσω την ύλη για τελευταία στιγμή». Άλλες τις κρατήσαμε, άλλες όχι...

Η χρονιά είχε απ' όλα: πρωινές καθυστερήσεις, παρεξηγήσεις, εντάσεις, τεστ που μας έπιασαν απροετοίμαστους, διαγωνίσματα που μας δυσκόλεψαν, αλλά και γέλια, φιλίες, εκδρομές και στιγμές που θα θυμόμαστε για καιρό. Μάθαμε πράγματα όχι μόνο από τα βιβλία και την ύλη, αλλά και μέσα από τις δράσεις μας, τις συζητήσεις μας, τις σχέσεις μας, τις δυσκολίες και τα μικρά μας κατορθώματα.

Για κάποιους ήταν μια ήρεμη χρονιά, για άλλους πιο δύσκολη. Μα όλοι, λίγο ή πολύ, βγήκαμε λίγο πιο ώριμοι για το επόμενο βήμα. Είτε συνεχίζουμε στο ίδιο σχολείο, είτε ετοιμαζόμαστε για το Λύκειο, το μόνο σίγουρο είναι ότι κάτι πήραμε μαζί μας από αυτή τη διαδρομή.

Καλό καλοκαίρι σε όλους, με ξεκούραση και χαλαρές στιγμές!

Ραντεβού τον Σεπτέμβρη!

Το πρώτο μας βήμα στο χαρτί

Αγαπητοί συμμαθητές, καθηγητές και φίλοι του σχολείου μας!

Με πολλή χαρά και αρκετό άγχος, σας παρουσιάζουμε την πρώτη έκδοση της σχολικής μας εφημερίδας! Είναι μια προσπάθεια που ξεκίνησε από την ανάγκη μας να μοιραστούμε σκέψεις, ιδέες και προβληματισμούς. Στην πρώτη φάση προσπαθήσαμε να αποτυπώσουμε την καθημερινότητά μας εντός και εκτός σχολείου και να θίξουμε κάποια θέματα που μας αφορούν.

Η ιδέα προήλθε από την δημιουργία μίας μικρής ομάδας δημοσιογραφίας, στα πλαίσια ενός προγράμματος σχολικών δραστηριοτήτων. Δεν είναι τέλεια.

Σίγουρα υπάρχουν σημεία που μπορούν να βελτιωθούν: άρθρα που ίσως ήθελαν περισσότερο χρόνο, θεματολογίες που δεν προλάβουμε να αναπτύξουμε, τεχνικά θέματα. Όμως όλα αυτά είναι μέρος της διαδικασίας. Μαθαίνουμε στην πράξη, και αυτό είναι το πιο σημαντικό.

Ευχαριστούμε τους καθηγητές μας για την καθοδήγηση και την εμπιστοσύνη, καθώς και όλους όσοι μας ενθάρρυναν. Ελπίζουμε αυτή η πρώτη προσπάθεια να είναι η αρχή μιας δημιουργικής και σταθερής δημοσιογραφικής παρουσίας στο σχολείο μας. Περιμένουμε τις ιδέες και τις προτάσεις σας για τα επόμενα τεύχη.

Η συντακτική ομάδα του Γυμνασίου

Συνέντευξη με τον δήμαρχο Βέλου-Βόχας Τι θα γίνει με το νερό;

Φέτος περιμένουμε το καλοκαίρι με μεγαλύτερη αισιοδοξία, καθώς το πρόβλημα της διακοπής νερού στον τόπο μας φαίνεται αντιμετωπίσιμο.
Σελ. 8

Kids Wallet Το νέο ψηφιακό εργαλείο

Ποιες δυνατότητες προσφέρει το νέο αυτό εργαλείο; Διαφέρει η σχέση των μαθητών του σχολείου μας με τα κινητά από την υπόλοιπη Ελλάδα;
Σελ. 13

Αποχαιρετώντας το γυμνάσιο

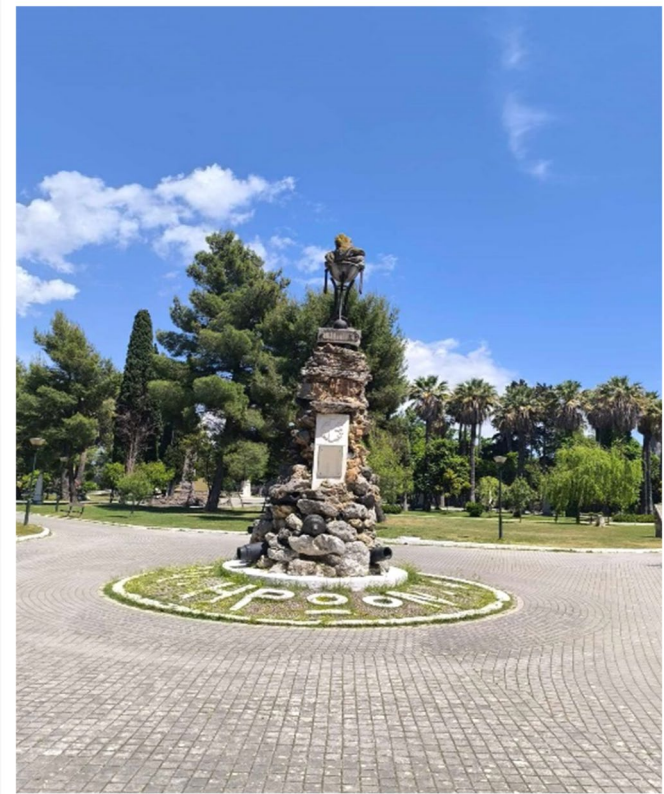
Σκέψεις και συναισθήματα

Ζητήσαμε από τους αποφοίτους της τρίτης Γυμνασίου να μας κάνουν έναν προσωπικό απολογισμό των τριών ετών που πέρασαν στο γυμνάσιο.
Σελ. 15

Μεσολόγγι-Ναύπακτος

Αποχαιρετήσαμε τη χρονιά με μία ξεχωριστή ημερήσια εκδρομή στο Μεσολόγγι και τη Ναύπακτο, περιοχές με ιστορική σημασία και ιδιαίτερη ομορφιά. Πρώτος σταθμός ήταν το Μουσείο Άλατος, ένα πρωτότυπο και πολύ ενδιαφέρον μουσείο αφιερωμένο στο «λευκό χρυσάφι» του Μεσολογγίου: το αλάτι. Εκεί, μάθαμε για την παραγωγή αλατιού στις αλυκές, γνωρίσαμε διαφορετικούς τύπους αλατιού από όλο τον κόσμο και συνειδητοποιήσαμε πόσο σημαντικό υπήρξε το αλάτι για την οικονομία και την επιβίωση ανθρώπων σε παλαιότερες εποχές. Φυσικά, δεν έλειψαν οι δοκιμές, ενώ πολλοί αγοράσαμε μικρά σακουλάκια ως αναμνηστικό της επίσκεψης.

Η επόμενη στάση ήταν στην πόλη του Μεσολογγίου, όπου επισκεφτήκαμε το μουσείο Ιστορίας και Τέχνης του Δήμου. Στη συνέχεια περιηγηθήκαμε στον Κήπο των Ηρώων, ένα ιστορικό πάρκο αφιερωμένο στους υπερασπιστές της πόλης κατά την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου το 1826. Ήταν μια συγκινητική και διδακτική στιγμή. Η τελευταία μας στάση ήταν στην γραφική Ναύπακτο με το ενετικό λιμάνι και κάστρο. Εκεί ξεκουραστήκαμε, φάγαμε και κάναμε βόλτες στην παραλία, απολαμβάνοντας τη θέα με την παρέα των συμμαθητών μας. Στην επιστροφή μας έκανε εντύπωση η διέλευση του πορθμείου Αντίρριο-Ρίο με το ferry-boat.

Μνημείο στον Κήπο των Ηρώων

Οι μαθητές της τρίτης Γυμνασίου στην Καλαμάτα

Καλαμάτα

Λίγο πριν το Πάσχα, η τρίτη Γυμνασίου πραγματοποίησε μια αξέχαστη τριήμερη εκδρομή στην περιοχή της Καλαμάτας. Ήταν ένα ταξίδι γεμάτο εμπειρίες, ιστορία, διασκέδαση και στιγμές. Η εκδρομή ξεκίνησε βρέχοντας, αλλά τίποτα δεν κατάφερε να μειώσει τον ενθουσιασμό μας. Πρώτος μας σταθμός ήταν το Κάστρο του Μυστρά, όπου κάναμε μια σύντομη περιήγηση και θαυμάσαμε τη μαγεία της βυζαντινής αρχιτεκτονικής. Στη συνέχεια τακτοποιηθήκαμε στο ξενοδοχείο μας στην πόλη της Καλαμάτας, ενώ το βράδυ διασκεδάσαμε σε ένα παραδοσιακό ρεμπετάδικο. Η δεύτερη μέρα ήταν γεμάτη εξορμήσεις.

Επισκεφτήκαμε τον Αρχαιολογικό Χώρο του Ανακτόρου του Νέστορα. Συνέχεια είχαν τα εντυπωσιακά Κάστρα της Πύλου, και της Μεθώνης, όπου περάσαμε αρκετές ώρες, εξερευνώντας και απολαμβάνοντας τη θέα. Την επόμενη βρεθήκαμε στον Αρχαιολογικό Χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης. Μετά από μία στάση στην Τρίπολη, όπου απολαύσαμε φαγητό και στιγμές χαλάρωσης επιστρέψαμε στο Ζευγολατιό. Οι εντυπώσεις μας; Μόνο θετικές! Η εκδρομή αυτή ήταν μια ευκαιρία να δεθούμε ως τάξη, να γνωρίσουμε την ιστορία και τον πολιτισμό μας από κοντά, και φυσικά να διασκεδάσουμε.

Μαθήτριες δημοσιογραφίας στη Λευκάδα

“Space of Togetherness”

Το έργο “Soul of Salt”, ένας λόφος από 8.000 κιλά αλάτι

Στις 16 Οκτωβρίου 2024 επισκεφτήκαμε την έκθεση «Space of togetherness» που διοργάνωσε ο Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON. Η συγκεκριμένη έκθεση εστιάζει στις διάφορες φυλές, στις πολιτικές αλλά και στα δικαιώματα ανθρώπων και κοινοτήτων. Η έννοια της συνύπαρξης είναι σημαντική για την εποχή μας. Όλοι αναζητούμε τρόπους να βρισκόμαστε και να συνδεόμαστε σε έναν κόσμο που γίνεται όλο και πιο ψηφιακός.

και απομακρυσμένος. Η έκθεση μας καλεί να ανακαλύψουμε κοινά σημεία και να δημιουργήσουμε κοινές εμπειρίες. Το μέσο για να το πετύχουμε είναι και η τέχνη. Τα εκθέματα (πρωτότυπα έργα τέχνης, φωτογραφίες, βιβλία, ψηφιακά αρχεία) δεν είναι απλά αντικείμενα για παρατήρηση, αλλά καλούν τους επισκέπτες να τα αγγίξουν και να τα ακούσουν, για να σκεφτούν και να νιώσουν.

Η Γκρέις και η Πρίσιους μας ξενάγησαν στην έκθεση και προσπάθησαν να μας φωτίσουν κάποιες οπτικές των έργων, ρωτώντας μας πάντα, ποια είναι η δική μας ερμηνεία. Το εντυπωσιακό σε αυτή την ξενάγηση ήταν ότι δεν υπάρχει «σωστή» και «λάθος» απάντηση. Ο κάθε άνθρωπος ανάλογα με τις εμπειρίες του μπορεί να ερμηνεύσει το έργο διαφορετικά. Μας εντυπωσίασε το έργο “Soul of Salt”, ένας λόφος από 8.000 κιλά αλάτι, που μπορεί να αντιπροσωπεύει το αλάτι των δακρύων, να αναπαριστά τον πόνο, αλλά και τις ελπίδες των ανθρώπων. Η ξεναγός μας προσκάλεσε να σκάψουμε στον λόφο και να πάρουμε λίγο αλάτι στο σπίτι μας και να το διαλύσουμε στο νερό ως μία συμβολική λύση του πόνου του παρελθόντος.

Κέντρο Ελληνικών Σπουδών Harvard

Στις 21 Νοεμβρίου 2024 επισκεφτήκαμε το Κέντρο Ελληνικών Σπουδών Harvard στο Ναύπλιο. Το Κέντρο, το οποίο υπάγεται διοικητικά και επιστημονικά στο Πανεπιστήμιο Harvard, έχει τη βάση του στην Ουάσινγκτον και το 2008 εγκαينίασε στο Ναύπλιο το Κέντρο Ελληνικών Σπουδών Ελλάδος. Το παράρτημα αυτό είναι ένα από τα 20 στον κόσμο και είναι δωρεάν για το κοινό. Οι βασικοί του στόχοι είναι να υποστηρίζει επιστημονικά το έργο των καθηγητών, φοιτητών και αποφοίτων του Harvard, αλλά και να δημιουργεί επιστημονικές επαφές με εκπαιδευτικές και άλλες κοινότητες στην Ελλάδα. Ρωτήσαμε τις ξεναγούς μας τι είδους άνθρωποι επισκέπτονται καθημερινά την βιβλιοθήκη για να πληροφορηθούμε ότι είναι ερευνητές όλων των ειδικοτήτων, που αναζητούν βιβλιογραφία για την επιστημονική τους έρευνα.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Την Πέμπτη 13 Μαρτίου 2025 είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, να ξεναγηθούμε στους εντυπωσιακούς του χώρους, να ενημερωθούμε για την αρχιτεκτονική και την ακουστική των αιθουσών του και να γνωρίσουμε πτυχές της μουσικής ιστορίας που συνδέονται με αυτό το εμβληματικό κτίριο. Αξέχαστη θα μας μείνει η μουσική παράσταση που παρακολουθήσαμε και μας έφερε σε επαφή με τον κόσμο της κλασικής μουσικής και των ζωντανών εκτελέσεων. Ήταν μια ακόμα ευκαιρία να διαπιστώσουμε ότι η μουσική έχει τη δύναμη να αγγίζει την ψυχή, να την γεμίζει συναισθήματα και μας μεταφέρει σε άλλο κόσμο.

Μουσείο Πληροφορικής

Στις 4 Μαρτίου επισκεφτήκαμε το Ελληνικό Μουσείο Πληροφορικής στην Αθήνα. Ήταν ένα συναρπαστικό ταξίδι στην ιστορία της τεχνολογίας που μας έδωσε την δυνατότητα να γνωρίσουμε από κοντά την εξέλιξη των υπολογιστών και των τηλεπικοινωνιών. Κατά τη διάρκεια της ξενάγησης ήρθαμε σε επαφή με σπάνια εκθέματα, όπως παλιούς υπολογιστές, αποθηκευτικά μέσα προηγούμενων δεκαετιών, κλασικές παιχνιδομηχανές και ιστορικά αντικείμενα που σημάδεψαν την πρόοδο της πληροφορικής. Μέσα από διαδραστικές παρουσιάσεις και αναλυτικές εξηγήσεις από τους υπεύθυνους του μουσείου κατανοήσαμε τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας και τη σημασία της στην καθημερινή ζωή.

Αρχαίο λιμάνι Λεχαίου

Στις 21 Νοεμβρίου 2024 επισκεφτήκαμε το αρχαίο λιμάνι του Λεχαίου, όπου ξεναγηθήκαμε στον αρχαιολογικό χώρο και στην παλαιοχριστιανική βασιλική του Αγίου Λεωνίδα από φιλόλογο του σχολείου μας. Η βασιλική εντυπωσιάζει με τις μεγάλες της διαστάσεις της, πρόκειται άλλωστε για έναν από τους μεγαλύτερους παλαιοχριστιανικούς ναούς της Ελλάδας, ενώ τα ερείπια, που διατηρούνται έως σήμερα, μας δίνουν μια γεύση από τη χριστιανική τέχνη και αρχιτεκτονική των πρώτων αιώνων. Μας εντυπωσίασε επίσης το γεγονός ότι το λιμάνι του Λεχαίου χρησιμοποιήθηκε αδιάκοπα από τον 7ο π.Χ. αιώνα έως και το 1955, δηλ. για 2655 χρόνια!

Ελληνικός Κόσμος: «Οι Άθλιοι»

Την Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 2025 βρεθήκαμε Κέντρο Πολιτισμού Ελληνικός Κόσμος για να παρακολουθήσουμε την φαντασμαγορική θεατρική παράσταση «Οι Άθλιοι», το διαχρονικό έργο του Βίκτωρος Ουγκό σε σκηνοθεσία και θεατρική διασκευή της Κωνσταντίνας Νικολαΐδη, με έναν θίασο 23 καταξιωμένων και ταλαντούχων ηθοποιών. Παρακολουθήσαμε τις περιπέτειες του Γιάννη Αγιάννη και του διώκτη του, του αστυνόμου Ιαβέρη, συγκινηθήκαμε, γελάσαμε και προβληματιστήκαμε πάνω στα μεγάλα ζητήματα που πραγματεύεται το αριστουργηματικό έργο του Ουγκό: τη φύση του καλού και του κακού, τις έννοιες της δικαιοσύνης, της αγάπης και της συγχώρεσης. Ήταν μία μοναδική, μαγευτική εμπειρία!

Με τον κ. Λιάλιο στην αίθουσα συσκέψεων της «Καθημερινής»

Μια μέρα στην «Καθημερινή»

Την Τετάρτη, 19 Μαρτίου 2025 η δημοσιογραφική ομάδα του σχολείου μας έζησε μία ξεχωριστή εμπειρία: Ταξιδεύοντας με τον προαστιακό και ηλεκτρικό σιδηρόδρομο και μετά από δεκάλεπτη πορεία σε πολύβουους δρόμους βρεθήκαμε στο Νέο Φάληρο. Η σιδερένια πόρτα άνοιξε και μπροστά μας ορθώθηκε γυάλινο κτίριο των κεντρικών γραφείων της «Καθημερινής» και του ομίλου ΣΚΑΪ. Ξαφνικά νιώσαμε επίσημοι. Το προσωπικό της ασφάλειας ενημέρωσε για την άφιξη μας και σύντομα μία ευγενική κυρία ήρθε να μας καλωσορίσει και να μας ξεναγήσει στους χώρους εργασίας των

Ξεκινήσαμε από το τμήμα σύνταξης, όπου παρακολουθήσαμε τη διαδικασία συγγραφής άρθρων, τη συγκέντρωση πληροφοριών και τον έλεγχο της αξιοπιστίας των πηγών. Η ησυχία και η προσήλωση των δημοσιογράφων στις οθόνες τους ήταν εντυπωσιακή. Προσπαθήσαμε να είμαστε όσο πιο διακριτικοί μπορούσαμε. Οδηγηθήκαμε στην αίθουσα συσκέψεων, στο τραπέζι που συσκέπτονται οι αρχισυντάκτες.

Εκεί μας περίμενε ο κ. Γιώργος Λιάλιος, ένας έμπειρος συντάκτης της εφημερίδας που με πολύ μεταδοτικό και ευχάριστο τρόπο μας μίλησε για, την πρώτη του επαφή με τη δημοσιογραφία, τις σπουδές του, αλλά και τις προϋποθέσεις, τις δυσκολίες, και τις προκλήσεις του επαγγέλματος γενικότερα. Μετά από μία σύντομη αναφορά στην ιστορία της «Καθημερινής», μας εξήγησε τη διαδικασία που ακολουθείται μέχρι η είδηση να φτάσει στο χαρτί και στο σπίτι μας. Ενημερωθήκαμε επίσης για την ηλεκτρονική της μορφή και την αγγλόφωνη έκδοση.

Στη συνέχεια θίξαμε το θέμα της αντικειμενικότητας και της ηθικής στην ενημέρωση, ειδικά στην ψηφιακή εποχή. Συζητώντας συγκρίναμε την εφημερίδα με άλλα, πιο σύγχρονα μέσα ενημέρωσης και συνειδητοποιήσαμε την διαφορετικότητά της. «Οι μεγάλοι δημοσιογραφικοί οργανισμοί, όπως είναι η Καθημερινή, λογοδοτούν», τόνισε ο κ. Λιάλιος. «Τα άρθρα υπογράφονται από τους συντάκτες τους, οι οποίοι είναι και νομικά υπεύθυνοι για τα γραφόμενα». Συμφώνησε ότι η αναζήτηση της αλήθειας στα σύγχρονα μέσα είναι μεν το ζητούμενο, αλλά δεν είναι πάντα δεδομένη. «Τα μέσα μπορεί να

μην υπηρετούν την αλήθεια. Εδώ έρχεται και η ευθύνη του αναγνώστη που πρέπει να εκπαιδευτεί, ώστε να μπορεί να ξεχωρίζει την αλήθεια. ... Εσείς, ως νέα γενιά, καλείστε στον ψηφιακό κόσμο να αναπτύξετε από πολύ μικρή ηλικία την δεξιότητα να ξεχωρίζετε το σωστό από το λάθος», κατέληξε ο κ. Λιάλιος. Περισσότερο από κάθε άλλη γενιά στο παρελθόν, συμπλήρωσε, οι σημερινοί νέοι θα πρέπει να ξεχωρίζουν σωστό από το λάθος που θα τους εκθέσει ψηφιακά, που θα τους κάνει να επικοινωνήσουν με λάθος άνθρωπο και να μοιραστούν προσωπικά στοιχεία, μέχρι να διακρίνουν το πραγματικό από το ψέμα (fake) και το deep fake (αναπαραγωγή φωνής και εικόνας ενός ανθρώπου με τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης).

«Εσείς, ως νέα γενιά, καλείστε στον ψηφιακό κόσμο να αναπτύξετε από πολύ μικρή ηλικία την δεξιότητα να ξεχωρίζετε το σωστό από το λάθος». Γ. Λιάλιος

Η κ. Κουσουλά από το τμήμα πελατών μας μίλησε για τις συνδρομές των αναγνωστών, τις κοινωνικές αγγελίες και τις άλλες εκδόσεις της Καθημερινής, όπως το Περιοδικό «Κ», το «Γαστρονόμο», τα «Ταξίδια», «Vogue», «Hours», «Peanuts», «Disney» κ.α. Στη συνέχεια η αρμόδια του εμπορικού τμήματος μας εξήγησε πως λειτουργούν οι διαφημίσεις και οι εμπορικές προτάσεις για την εφημερίδα, τα περιοδικά, τις εταιρικές εκδόσεις ή τις ιστοσελίδες της «Καθημερινής». Στην έξοδο μας περίμενε ένα νόστιμο κέρασμα και κάποια δώρα με ενδιαφέροντα περιοδικά και βιβλία από τις υπόλοιπες εκδόσεις της εφημερίδας.

Καθηγητές και μαθητές επιστρέψαμε στο σχολείο ενθουσιασμένοι και γεμάτοι ιδέες για τη δική μας σχολική εφημερίδα. Η επίσκεψη αυτή δεν ήταν απλώς μια εκπαιδευτική δραστηριότητα, ήταν μία εμπειρία ζωής από τον κόσμο της πληροφόρησης που βρίσκεται καθημερινά τόσο κοντά μας, αλλά και τόσο μακριά μας. Ευχαριστούμε θερμά την εφημερίδα για την φιλοξενία!

Οι μαθητές της τρίτης γυμνασίου μεταμφιεσμένοι για τις ανάγκες της παράστασης

Μια μαγική νύχτα στο Γυμνάσιο Ζευγολατιού

Λίγες μέρες πριν τις διακοπές, το σχολείο μας γέμισε φώτα, μουσικές και... μαγεία! Η φετινή χριστουγεννιάτικη γιορτή, που ήταν ένα μιούζικαλ εμπνευσμένο από την ταινία «The Nightmare Before Christmas», ενθουσίασε μικρούς και μεγάλους.

Οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου ανέλαβαν από την αρχή μέχρι το τέλος την οργάνωση της γιορτής: σκηνικά, κουστούμια, μακιγιάζ, σκηνοθεσία, ακόμα και τα κεράσματα που προσφέρθηκαν στο κοινό ήταν αγορασμένα μέσω των εσόδων από την ανταποδοτική ανακύκλωση. Η γιορτή δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς την ακούραστη στήριξη των καθηγητών μας, της καθηγήτρια μουσικής που είχε την έμπνευση και την πρωτοβουλία του θεάματος και των εικαστικών, που ανέλαβε τη διακόσμηση και τα κουστούμια. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Βέλου-Βόχας και πολλοί γονείς. Μέσα σε μια ζεστή, γιορτινή ατμόσφαιρα, το σχολείο μας απέδειξε για άλλη μια φορά τη δύναμη της συνεργασίας, της δημιουργικότητας και της ομαδικής προσπάθειας.

Σχόλια συμμαθητών μας που συμμετείχαν στην παράσταση:

«Ήταν η πρώτη φορά που ανέβηκα στη σκηνή και παρόλο που είχα άγχος, στο τέλος ένιωσα πολύ όμορφα»

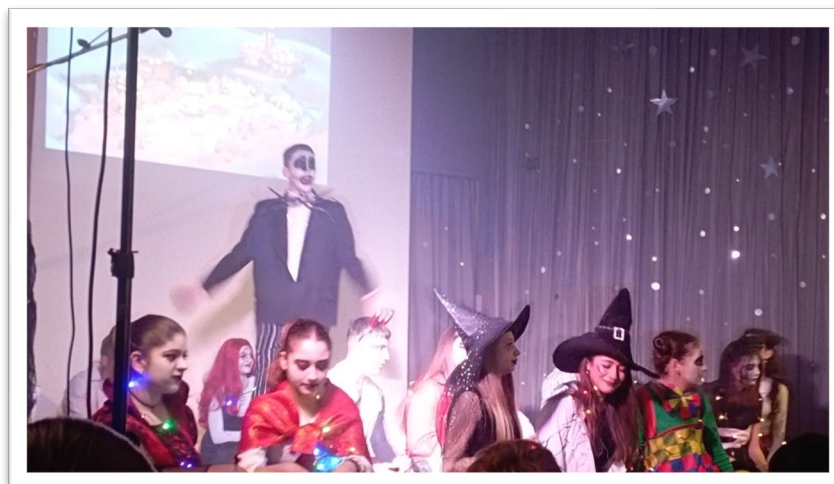
«Δεν πίστευα ποτέ ότι θα τραγουδούσα και θα έπαιζα μπροστά σε κοινό»

«Μου άρεσε που κάναμε σχεδόν τα πάντα μόνοι μας»

«Η καλύτερη γιορτή που έχουμε κάνει! Δουλέψαμε σαν ομάδα και αυτό φάνηκε!»

«Νιώθω περήφανη που συμμετείχα!»

Η υπόθεση του έργου: Ο βασιλιάς Κολοκύθας, Τζακ Σκέλινγκτον, έχοντας βαρεθεί να επαναλαμβάνει κάθε χρόνο τα ίδια για το Halloween, περιφέρεται βαριεστημένα στις πόλεις των γιορτών. Κάποια στιγμή, πέφτει πάνω στην πόλη των Χριστουγέννων κι όλο περιέργεια αρχίζει να την εξερευνά και να την παρατηρεί. Εκεί, εντυπωσιάζεται με τις εορταστικές εκδηλώσεις και αποφασίζει να γιορτάσει τα Χριστούγεννα. Στην προσπάθειά του όμως να μεταφέρει την ιδέα των Χριστουγέννων στην πόλη του Halloween τα πράγματα δεν εξελίσσονται ακριβώς έτσι όπως τα φαντάζεται. Τα ξωτικά, οι νυχτερίδες και τα τέρατα που κατοικούν στην πόλη απλά δεν «πιάνουν» το νόημα των Χριστουγέννων. Είναι η απαγωγή του Άη Βασίλη η λύση στο πρόβλημά του ή έχει δίκιο η σκανταλιέρα Σάλλυ που τον αποτρέπει;

Στιγμιότυπο από την παράσταση

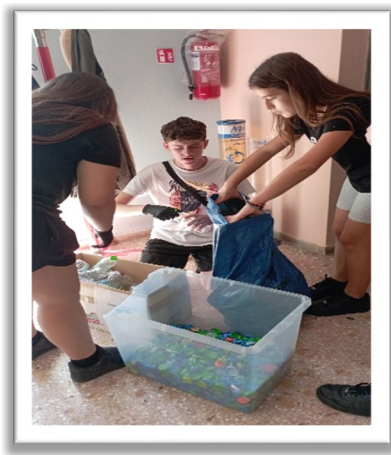
Συμμετέχουμε στην ανταποδοτική ανακύκλωση

Το σχολείο μας έχει φέτος έναν ακόμη λόγο να είναι περήφανο! Μέσα από τη συμμετοχή μας στο πρόγραμμα ανταποδοτικής ανακύκλωσης αποδεικνύουμε ότι η προστασία του περιβάλλοντος μπορεί να ξεκινήσει από την αυλή μας και να έχει αποτέλεσμα!

Το πρόγραμμα βασίζεται στην ιδέα: όσο περισσότερο ανακυκλώνουμε, τόσο περισσότερα οφέλη επιστρέφουν στο σχολείο μας. Συγκεντρώνουμε τα πλαστικά κι μεταλλικά μπουκάλια που χρησιμοποιούμε καθημερινά στο σχολείο και με τη βοήθεια της καθηγήτριάς μας καταλήγουν στους ειδικούς κάδους ανταποδοτικής ανακύκλωσης. Για κάθε ποσότητα υλικού που παραδίδουμε, το σχολείο συγκεντρώνει πόντους, που μετατρέπονται σε δωροεπιταγές. Με αυτές αγοράσαμε τρόφιμα που διαθέσαμε σε ευπαθείς ομάδες του τόπου μας και κεράσματα για κάποιες εκδηλώσεις του σχολείου μας.

Υπολογίζουμε ότι από την αρχή της σχολικής χρονιάς έχουμε ανακυκλώσει περισσότερα από 2000 μπουκάλια, τα οποία δεν είναι σίγουρο ότι θα κατέληγαν σε έναν κατάλληλο κάδο ανακύκλωσης.

Την ανακύκλωση στήριξε με μεγάλη συνέπεια ο πρόεδρος του 15μελούς και οι μαθητές της τρίτης τάξης, που συγκεντρώναν το υλικό, αλλά και οι υπόλοιποι μαθητές και καθηγητές του σχολείου μας.

Οι μαθητές μιλούν:

«Είναι ωραίο να ξέρεις ότι με κάτι τόσο απλό, όπως το να πετάς ένα πλαστικό μπουκάλι στον σωστό κάδο, βοηθάς το περιβάλλον και το σχολείο σου!»

«Στην αρχή μου φάνηκε βαρετό και κάπως βρώμική δουλειά, αλλά γρήγορα άρχισα να το κάνω επαγγελματικά»

Μάλιστα στις 10 Φεβρουαρίου 2025 μας επισκέφτηκε στο προαύλιο του σχολείου η εκπαιδευτική κινητή μονάδα του Φορέα Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (Φο.Δ.Σ.Α) της Περιφέρειας Πελ/σου. Ενημερωθήκαμε για τις βασικές αρχές της ανακύκλωσης και τη διαδικασία συλλογής και επεξεργασίας τους.

Μαθητές της Γ' γυμνασίου επαναχρησιμοποιούν καπάκια θρανίων για κατασκευή ραφιών.

Ανακυκλώνοντας και τα... Θρανία

Μια αξιέπαινη οικολογική και δημιουργική πρωτοβουλία ανέλαβαν οι μαθητές της τρίτης τάξης με την καθοδήγηση και επίβλεψη του κ. διευθυντή, δίνοντας νέα ζωή στα παλιά θρανία του σχολείου. Αντί να πεταχτούν, τα φθαρμένα θρανία αξιοποιήθηκαν με έναν πρωτότυπο και πρακτικό τρόπο. Συγκεκριμένα, οι μαθητές φρόντισαν να διαχωρίσουν τα υλικά των θρανίων. Τα μεταλλικά μέρη συγκεντρώθηκαν και πουλήθηκαν ως παλιοσίδερα, με τα έσοδα να ενισχύουν το ταμείο της σχολικής κοινότητας. Τα ξύλινα καπάκια των θρανίων μετατράπηκαν σε ράφια για την αποθήκη του σχολείου, συμβάλλοντας

στην οργάνωση και τακτοποίηση των αντικειμένων που φυλάσσονται εκεί. Η δράση αυτή ανέδειξε την αξία της ανακύκλωσης, δίνοντας παράλληλα το παράδειγμα για υπεύθυνη περιβαλλοντική συμπεριφορά. Αποδεικνύει ότι με φαντασία, συνεργασία και οικολογική συνείδηση, ακόμα και τα πιο απλά υλικά μπορούν να αποκτήσουν νέα χρήση. Συγχαρητήρια στους μαθητές που αφιέρωσαν χρόνο και κόπο για την άψογη ξυλουργική εργασία τοποθέτησης των ραφιών και στους μαθητές που τακτοποίησαν τον χώρο.

Τροφή για Δράση

Σύμφωνα με την πρόσφατη Έκθεση Υγείας για την Ευρωπαϊκή Περιφέρεια του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) η χώρα μας κατατάσσεται 2η μετά την Κύπρο στην παιδική παχυσαρκία. Η έκθεση καταδεικνύει ότι πάνω από 4 στα 10 παιδιά, ηλικίας 7-9 ετών στην Ελλάδα είναι υπέρβαρα ή παχύσαρκα.

Στις 17 Μαρτίου το σχολείο μας οργάνωσε την εκδήλωση «Τροφή για Δράση» με στόχο την ενημέρωση μαθητών και γονέων για τη σημασία της σωστής διατροφής και της σωματικής δραστηριότητας, αλλά και την αντιμετώπιση της παιδικής παχυσαρκίας. Η ομιλήτρια, κ. Φωτεινή Σκαφίδα, Τακτική Επόπτρια Ποιότητας Εκπαίδευσης Δ.Ε. Κορίνθου, μας εξήγησε πόσο σημαντικό είναι να έχουμε ισορροπημένες διατροφικές συνήθειες και να αποφεύγουμε την υπερκατανάλωση ανθυγιεινών τροφών. Έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στο πόσο νερό πρέπει να πίνουμε καθημερινά και μας τόνισε τη σημασία της καθημερινής σωματικής δραστηριότητας. Μέσα από την παρουσίαση συνειδητοποιήσαμε πόσο αρνητικά επηρεάζει η καθιστική ζωή την υγεία μας και πόσο επικίνδυνη μπορεί να είναι η παχυσαρκία. Μετά την παρουσίαση, συμμετείχαμε σε μια ανοιχτή συζήτηση, όπου μοιραστήκαμε σχετικές προσωπικές εμπειρίες. Διαπιστώσαμε την έλλειψη οργανωμένων χώρων παιχνιδιού και άθλησης στον τόπο μας και αποφασίσαμε να απευθυνθούμε με αυτό το αίτημα σε αρμόδιους φορείς.

Πανελλήνια Ημέρα Σχολικού Αθλητισμού: «Υγεία και Ευεξία, περπάτημα για 2024 μέτρα» και λίγο περισσότερο

Η Πανελλήνια Ημέρα Σχολικού Αθλητισμού γιορτάζεται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ημέρας Σχολικού Αθλητισμού. Για 11η χρονιά φέτος το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων κάλεσε όλα τα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να αφήσουν για μία μέρα τα κλασικά μαθήματα και να διοργανώσουν δράσεις και εκδηλώσεις για τη σημασία της σωματικής άσκησης. Το σχολείο μας φέτος διοργάνωσε τον «Δρόμο Υγείας και Ευεξίας: περπάτημα για 2024 μέτρα» και λίγο περισσότερο. Ξεκινήσαμε στις 9 το πρωί από το σχολείο και περπατήσαμε για μία περίπου ώρα μέχρι την παραλία Βραχατίου.

Με αφορμή την ημέρα αυτή αποφασίσαμε να πάρουμε κάποιες συνεντεύξεις από συμμαθητές μας, αλλά και μαθητές γειτονικών σχολείων. Όλοι οι μαθητές μίλησαν θετικά για τον αθλητισμό. Δήλωσαν ότι τους άρεσε το φετινό περπάτημα. Αρκετοί από αυτούς εξέφρασαν την πρόταση να οργανωθούν διδακτικές επισκέψεις σε αρχαία και σύγχρονα στάδια. Οι μαθητές ενός γειτονικού σχολείου, που με αφορμή την ημέρα αυτή δεν βγήκαν να αθληθούν εκτός του χώρου του σχολείου, αλλά οργάνωσαν εκεί εκδηλώσεις, θα προτιμούσαν, όπως μας δήλωσαν, να ακολουθούσαν το παράδειγμα του δικού μας σχολείου. Μαθητές ενός δεύτερου σχολείου εξέφρασαν μεν τη χαρά τους που τους δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφτούν ένα στάδιο, αλλά εύχονται να μπορούσαν με τη παρουσία πολλών γυμναστών να δοκιμάσουν έστω για φορά, αθλήματα που δεν έχουν κάνει.

Ας συνεχίσουμε όλοι να αθλούμαστε, όχι μόνο την ημέρα του σχολικού αθλητισμού....!

I love you, Ich liebe dich, Je t'aime, Te quiero...

Κάθε χρόνο, από το 2001, η Ευρωπαϊκή Ημέρα Γλωσσών, που γιορτάζεται στις 26 Σεπτεμβρίου, είναι αφιερωμένη στον πλούτο των γλωσσών που συνυπάρχουν στην Ευρώπη. Με αφορμή την ημέρα οι μαθητές τμημάτων της δευτέρας και τρίτης τάξης οργάνωσαμε δράση στο μάθημα των γερμανικών και αγγλικών. Αναζητήσαμε τις 24 επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τη βοήθεια ηλεκτρονικών λεξικών μεταφράσαμε τη φράση «Σε αγαπώ» και «Γεια σου!» σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες. Παρατηρήσαμε ομοιότητες και διαφορές και ακούσαμε την προφορά τους. Ο κάθε μαθητής ανέλαβε να γράψει και να διακοσμήσει τη φράση σε μία γλώσσα, δημιουργώντας στο τέλος μία αφίσα. Οι γλωσσικές δεξιότητες είναι μια αναγκαιότητα αλλά και ένα δικαίωμα για όλους και αυτό είναι ένα από τα πιο σημαντικά μηνύματα της Ευρωπαϊκής Ημέρας Γλωσσών.

Παίξαμε με καρδιά, κερδίσαμε σε ήθος

Η ομάδα βόλεϊ του σχολείου μας

Με ενθουσιασμό και πνεύμα ομαδικότητας οι τρεις αθλητικές ομάδες του σχολείου μας, ποδοσφαίρου, μπάσκετ και βόλεϊ, συμμετείχαν στους σχολικούς αγώνες που πραγματοποιήθηκαν μέσα Μαΐου στο Κιάτο. Σε όλα τα αθλήματα οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριάς μας αγωνίστηκαν με πάθος και σεβασμό στους αντιπάλους τους. Ξεχώρισαν όχι μόνο για τις αθλητικές τους ικανότητες, αλλά και για το ήθος τους εντός και εκτός γηπέδου. Διότι αθλητισμός δεν είναι μόνο ανταγωνισμός, αλλά και μέσο καλλιέργειας της συνεργασίας. Ευχόμαστε οι επιτυχίες τους να συνεχιστούν και να εμπνεύσουν ακόμη περισσότερους μαθητές να συμμετέχουν ενεργά σε αθλητικές δράσεις. Μπράβο σε όλους!

Μάθημα με τους τετράποδους φίλους μας

Ένας τετράποδος επισκέπτης

Τον τελευταίο καιρό βλέπουμε συχνά αδέσποτα σκυλάκια να τριγυρνούν στον χώρο του σχολείου μας. Μάλιστα συχνά μπαίνουν στις αίθουσες και κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Κάποια μας είναι τόσο γνώριμα που τους έχουμε δώσει και ονόματα. Τα περισσότερα είναι γλυκά και φιλικά, όμως δεν παύουν να είναι αδέσποτα, ζώα που δεν έχουν σπίτι και φροντίδα. Μπορεί να πεινούν, να φοβούνται ή ακόμα και να αρρωστήσουν. Για το λόγο αυτό το σχολείο μας απευθύνθηκε στις δημοτικές αρχές που έχουν, σύμφωνα με το νέο νόμο, την ευθύνη για τη στείρωση, τον εμβολιασμό και τη φιλοξενία τους. Το πιο σημαντικό είναι να δείχνουμε υπευθυνότητα. Εμείς, ως μαθητές, μπορούμε να συμβάλουμε προτείνοντας δράσεις φιλοζωίας και ενημέρωσης, γιατί τα ζώα δεν είναι εχθροί μας, αλλά κομμάτι του κόσμου μας.

Ο δήμαρχος Βέλου-Βόχας κ. Μανάβης και τα έργα στο φράγμα του Ασωπού ποταμού

«Είπαμε το νερό νεράκι»

Ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας και που δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους είναι η λειψυδρία. Αποφασίσαμε λοιπόν να κάνουμε μία σχετική έρευνα και να αναζητήσουμε απαντήσεις. Αρχικά εντοπίσαμε το πρόβλημα με τη βοήθεια ενός ερωτηματολογίου, όπου καταγράφουμε τις εμπειρίες των κατοίκων της περιοχής σχετικά με τη λειψυδρία, την ποιότητα του νερού και τη χρήση του στην καθημερινή ζωή. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε τον δήμαρχο Βέλου-Βόχας κ. Μανάβη, για να μας δώσει την δική του οπτική του προβλήματος και της λύσης του. Μας δέχτηκε στο γραφείο του και τον ευχαριστούμε θερμά για την αναλυτική συνέντευξη που μας παραχώρησε.

Το ερωτηματολόγιο απαντήθηκε από 30 άτομα διαφόρων ηλικιών. Τα αποτελέσματα ανέδειξαν σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει η περιοχή, τα οποία επηρεάζουν άμεσα την ποιότητα ζωής των κατοίκων. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων, σε ποσοστό 82%, δήλωσε ότι θεωρεί τη λειψυδρία ένα μόνιμο και σοβαρό ζήτημα για την περιοχή, ιδίως κατά τους θερινούς μήνες. Όσον αφορά την ποιότητα του νερού, το 68% των κατοίκων ανέφερε πως το νερό της βρύσης έχει κακή γεύση ή μυρωδιά, ενώ το 58% έχει παρατηρήσει περιστασιακά θολότητα ή ακαθαρσίες. Σχετικά με τη χρήση του νερού, παρατηρείται ότι η πλειονότητα των κατοίκων (74%) χρησιμοποιεί το νερό της βρύσης μόνο για καθαριότητα. Αρκετοί δήλωσαν πως το χρησιμοποιούν για το μαγείρεμα, ενώ κάποιοι χρησιμοποιούν φίλτρα ή εμφιαλωμένο νερό για το μαγείρεμα, εκφράζοντας ανησυχίες για την υγεία τους. Ένα μικρό ποσοστό, 5%, αποφεύγει εντελώς τη χρήση του λόγω της κακής του ποιότητας, ειδικά κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Η πλειοψηφία πάντως ανέφερε ότι η αγορά εμφιαλωμένου νερού επιβαρύνει οικονομικά τα νοικοκυριά, ενώ η διακοπή νερού επηρεάζει αρνητικά την προσωπική υγιεινή, ιδιαίτερα για παιδιά και ηλικιωμένους. Τέλος, στην ερώτηση για το τι θα έπρεπε να γίνει, το 87% των ερωτηθέντων πρότεινε την άμεση ανάληψη δράσης από τις τοπικές αρχές. Μεταξύ των προτάσεων που διατυπώθηκαν ήταν η αναβάθμιση του δικτύου ύδρευσης, η αξιοποίηση του βρόχινου νερού μέσω δεξαμενών και η εκπαίδευση των πολιτών στην εξοικονόμηση νερού.

Ας δούμε τι μας απάντησε ο δήμαρχος

Η συνέντευξη

Γιατί έχουμε τόσο μεγάλο πρόβλημα με το νερό στο Ζευγολατιό;

Ο δήμος επί 10 χρόνια αντιμετωπίζει κατάσταση λειψυδρίας. Το νερό, όπως έχω κοινοποιήσει σε όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες και στα υπουργεία, θεωρείται ακατάλληλο. Εξέφρασα μάλιστα και την πρόθεσή μου να διακόψω τελείως την υδροδότηση του δήμου. Δεν έλαβα συγκεκριμένες απαντήσεις. Έθεσα λοιπόν ως προτεραιότητα την εξασφάλιση πληρότητας νερού, ώστε να καλύπτουμε τις βασικές ανάγκες, όπως το πλύσιμο και η τουαλέτα. Άρα σε πρώτη φάση προσπαθήσαμε να κερδίσουμε χρόνο κάνοντας τεχνικά έργα, τα οποία θα διασφαλίσουν την απαιτούμενη ποσότητα του νερού. Σε δεύτερη φάση μας απασχολεί και η ποιότητα του νερού.

Που οφείλεται η έλλειψη ποιοτικού νερού;

Η έλλειψη ποιοτικού νερού οφείλεται στη χρήση της γης που έχουμε κάνει τα προηγούμενα χρόνια. Τα αγροτικά φυτοφάρμακα, οι παλαιότερες χωματερές κ.α. έχουν μολύνει τον υδροφόρο ορίζοντα με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή εμείς να λειτουργούμε με νερά από πηγάδια.

Για ποιο λόγο το Ζευγολατιό δεν παίρνει στάλα νερό από τη Στυμφαλία, ενώ το νερό περνάει από εδώ υδροδοτώντας την Κόρινθο;

Όντως ο Δήμος Βέλου-Βόχας δεν είχε δικαιώματα ύδρευσης από τις πηγές της Στυμφαλίας. Τον τρίτο μήνα της θητείας μου καταφέραμε και υπουργική απόφαση κατοχυρώσαμε δικαιώματα από τις πηγές της Στυμφαλίας. Όμως αυτό για να υλοποιηθεί πρέπει να υπογράψει και όμορος Δήμος, κάτι που δεν είναι αυτονόητο και προϋποθέτει καλή θέληση.

Ποιες ενέργειες έχει κάνει η νέα δημοτική αρχή για την επίλυση του προβλήματος;

Το σημαντικό είναι ότι έχουμε κατοχυρώσει τα δικαιώματα ύδρευσης του Δήμου Βέλου-Βόχας από το φράγμα του Ασωπού, ένα έργο που σε 22 μήνες θα έχει παραδοθεί. Υπογράψαμε σύμβαση υλοποίησης του φράγματος του Ασωπού με διύλιση νερού. Από εκεί θα παίρνουμε 1 εκατομμύριο κυβικά.

Ο δήμος κατάφερε να εξασφαλίσει από το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών μία χρηματοδότηση 3,1 εκατομμυρίων ευρώ. Το ποσό είναι τεράστιο, αν αναλογιστεί κανείς ότι συνολικά διατέθηκαν 18 εκατομμύρια ευρώ, που προορίζονται κυρίως για 20 νησιωτικούς δήμους με μεγάλο πρόβλημα ύδρευσης. Ο δήμος μας από αυτά θα διαθέσει 1,7 εκατομμύρια για τοποθέτηση διυλιστηρίου νερού στη περιοχή Βέλου, το οποίο θα φιλτράρει 350 κυβικά νερό την ώρα και θα το καθιστά πόσιμο. Αυτό έχει ορίζοντα υλοποίησης 5 μήνες από σήμερα. Τα υπόλοιπα 1,4 εκατομμύρια θα διατεθούν για έναν αγωγό που ενώνει τους πρόποδες του φράγματος του Ασωπού, με το κεντρικό διυλιστήριο που θα βρίσκεται στις δεξαμενές του Βέλου. Εκεί, στα όρια του Ελληνοχωρίου θα κάνουμε φέτος και γεωτρήσεις.

Ένα δεύτερο πακέτο χρηματοδότησης, που έχουμε διασφαλίσει από το υπουργείο και ξεκινάει άμεσα, ανέρχεται στα 1,5 εκατομμύρια ευρώ. Το έργο, που θα συνδέσει το Ζευγολατιό με το Βέλο και τα ενδιάμεσα χωριά, το ονομάζουμε "υπεραγωγό ζωής". Τα χωριά θα συνδέονται μεταξύ τους με τηλεμετρία για να παρακολουθούμε τις ποσότητες και την ποιότητα του νερού.

Επιπλέον έχουμε δεσμεύσει και άλλες δύο χρηματοδοτήσεις οι οποίες έχουν να κάνουν με την αφαλάτωση. Μία μονάδα αφαλάτωσης προβλέπεται να τοποθετηθεί στην παραλία του Βέλου και η δεύτερη στην παραλία του Βραχατίου. Οι μονάδες κόστους 1,5 εκατομμύριο η καθεμία, αποδίδουν περίπου 2.000 κυβικά νερό την ημέρα η κάθε μία, με υψηλό, ωστόσο, κόστος. Δεν ξέρουμε ακόμα πως θα μπορέσουμε να εντάξουμε το κόστος στο χαμηλό κόστος νερού που έχουμε αυτή τη στιγμή. Αλλά τόσο η δημοτική αρχή όσο κι εγώ προσωπικά δεν έχουμε καμία διάθεση να κάνουμε αύξηση δημοτικών τελών, τουλάχιστον γι' αυτή την τετραετία.

Έχουμε επίσης κάνει από τον πρώτο μήνα της θητείας μας διασύνδεση του κεντρικού αντλιοστασίου του Μπάλου με το Βέλο και το Ζευγολατιό, χρησιμοποιώντας έναν αγωγό παράλληλα με τις γραμμές του τραίνου. Χρησιμοποιούμε κατόπιν προσωπικής μου παρέμβασης το δίκτυο της Ολυμπίας Οδού, που είναι δίκτυο ύδρευσης με πολυαιθυλένιο μπλε 16 ατμοσφαιρών.

Δημοπρατούμε ακόμα μέσα στην επόμενη βδομάδα τον καινούργιο αγωγό Βέλο-Στιμάγκα για να μπορεί και η Στιμάγκα, που αντιμετωπίζει λειψυδρία, να έχει νερό για ύδρευση.

Αυτή τη στιγμή τρέχουμε ένα πρόγραμμα ανανέωσης και βελτίωσης των αντλιοστασίων, τα οποία τα έχουμε διασφαλίσει εμείς για να μην έχουμε προβλήματα με τα νερά μας το καλοκαίρι.

Υλοποιούμε επίσης ένα έργο σε συμφωνία με το Δήμο Κορινθίων, με το δίκτυο της Ολυμπίας Οδού. Το νερό που έχει λίγο παραπάνω σκληρότητα, προέρχεται από ιδιωτική γεώτρηση, την οποία έχουμε μισθώσει. Θα φέρει μια επιπλέον ποσότητα 100 κυβικών κατάλληλου νερού στις δεξαμενές του Ζευγολατιού.

Εννοείται μέχρι να γίνει το φράγμα του Ασωπού έχουμε, βάση απόφασης, το δικαίωμα να παίρνουμε 200 κυβικά την ώρα από το αυλάκι του ΑΟΣΑΚ. Και αυτό νερό Στυμφαλίας είναι αλλά θέλει κι αυτό φιλτράρισμα με τα διυλιστήρια.

Άρα για τους καλοκαιρινούς μήνες η ποσότητα του νερού που έχουμε διασφαλίσει σαν δημοτική αρχή αυτή τη στιγμή είναι αρκετή.

Άρα δεν θα έχουμε πρόβλημα λειψυδρίας το καλοκαίρι;

Αρκεί να είμαστε συνετοί στη χρήση. Πρέπει όλοι να μάθουμε να κάνουμε οικονομία! Το νερό όσο περνάνε τα χρόνια θα φθίνει σε ποσότητα. Και επειδή εσείς θα ζήσετε περισσότερα χρόνια από εμάς, πρέπει να ξέρετε ότι το πρόβλημα αυτό ήρθε και θα μείνει. Εγώ προσπαθώ και το έχω φέρει σε ένα σημείο ώστε να λυθεί

Αλλά δημιουργείται θέμα, όταν αυτή τη στιγμή πληρώνει κανείς 0,8 ευρώ το κυβικό και θα καταλήξει να πληρώνει νερό αφαλάτωσης 2 ευρώ το λίτρο. Είναι τεράστια η οικονομική διαφορά. Δηλαδή το νερό θα γίνει πιο ακριβό από το οτιδήποτε. Οπότε εμείς προσπαθούμε κάνοντας σωστή διαχείριση του νερού, δίκαιη διαχείριση και την ύδρευση να καλύψουμε και τους αγρότες μας.

Αλήθεια, τί έχετε να πείτε για τους αγρότες που χωρίς νερό βλέπουν τις καλλιέργειες τους να αφανίζονται;

Χωρίς νερό δεν καλλιεργούν οι αγρότες. Ωστόσο τι έχει προτεραιότητα αυτή τη στιγμή; Η ανθρώπινη χρήση, ή η αγροτική. Σε πρώτη φάση η ανθρώπινη. Τη λύση στο ζήτημα των αγροτών θα δώσει το φράγμα του Ασωπού. Κανονικά το φράγμα δεν προορίζεται για ύδρευση. Ο μόνος δήμος στην Κορινθία που έχει δικαιώματα για ύδρευση είμαστε εμείς λόγω συνεχόμενης λειψυδρίας. Άρα το θέμα της άρδευσης των αγροτών θα λυθεί από το φράγμα του Ασωπού.

Έχω και μία ακόμα πρόταση, διότι σίγουρα είναι καλός ο πρωτογενής τομέας, όμως θέλουμε και να δίνουμε δυνατότητες στους νέους ή στους παλαιότερους για εναλλακτικές επενδύσεις ή εναλλακτική μορφή εργασίας. Στοχεύουμε στην αλλαγή χρήσης της αγροτικής γης και της μετατροπής της σε οικιστική ζώνη. Έτσι πολλά χωράφια που βρίσκονται μέσα στο χωριό θα αναβαθμιστούν σε οικοπέδα, οπότε αποβάλλεται και η άρδευση και η μόλυνση μέσω φυτοφαρμάκων από τον οικιστικό ιστό. Η αγροτική γη αποκτά υπεραξία ως οικιστική ζώνη. Τα έσοδα από πιθανή πώληση των οικοπέδων θα δώσουν την ευκαιρία σε έναν αγρότη που αντιμετωπίζει πρόβλημα εξαιτίας της λειψυδρίας να επενδύσει κάπου αλλού, π.χ. στον τουρισμό ή στην εστίαση.

Η μέτρηση του νερού γίνεται με απλά ή ψηφιακά υδρόμετρα;

Όταν αναλάβαμε εδώ και 16 μήνες το Δήμο Βέλου Βόχας σαν νέα Δημοτική αρχή, βρήκαμε το έργο της αντικατάστασης των παραδοσιακών υδρομέτρων με ψηφιακά να έχει εκτελεστεί κατά το ήμισυ από την προηγούμενη δημοτική αρχή. Κάναμε μελέτες και για τα υπόλοιπα χωριά. Στα περισσότερα χωριά, κυρίως τα μεγάλα, δηλαδή Ζευγολατιό, Βραχάτι, Βέλο, τα έργα έχουν τελειώσει, σε κάποια άλλα μικρά έχουν μείνει πίσω. Στο Κοκκώνι και το Βοχαϊκό γίνονται αντικαταστάσεις νέων αγωγών, γιατί οι παλαιότερες σωλήνες αμιάντου έχουν κριθεί καρκινογόνες. Τι μας προσφέρουν τα ψηφιακά υδρόμετρα; Με τα ψηφιακά υδρόμετρα παρακολουθούμε σε live μετάδοση την κατανάλωση του νερού αλλά και την πιθανότητα κλοπής ή βλάβης εσωτερικής ή εξωτερικής. Επιπλέον με τα ψηφιακά υδρόμετρα στοχεύουμε στη μείωση της κατανάλωσης του νερού. Παράλληλα θα εγκαταστήσουμε ψηφιακά υδρόμετρα στις δεξαμενές και στις γεωτρήσεις. Τον Ιούλιο θα μεταφερθούμε στο νέο κτήριο του δημαρχείου, όπου θα υπάρχει ένα ειδικό δωμάτιο τηλεμετρίας, πλήρους δηλ. ψηφιακής παρακολούθησης του νερού που καταναλώνεται οπουδήποτε.

Τελειώνοντας θα ήθελα να σας αναφέρω ότι έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον από μία εταιρεία του εξωτερικού που ειδικεύεται σε αφαλατώσεις για επένδυση στην περιοχή ύψους 60 εκατομμυρίων ευρώ για αφαλάτωση του νερού άρδευσης με παραγωγή 25.000 κυβικών νερό την ημέρα. Δεν είναι εύκολη υπόθεση, καθώς προϋποθέτει συμφωνία δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου. Και αφενός έχουμε προ των πυλών το φράγμα του Ασωπού με κόστος που θα είναι πολύ χαμηλότερο. Αφετέρου δεν μπορούμε να παραβλέπουμε από τον προγραμματισμό μας και τους αγρότες γιατί είναι μεγάλο το ποσοστό τους. Θέλουμε οι νέοι μας αλλά και οι παλαιότεροι να γυρίσουν πίσω στην αγροτική παραγωγή και στον αγροτικό τομέα.

Η Γενοκτονία των Ποντίων: Μνήμη, Ιστορία και Δικαιοσύνη

Η Γενοκτονία των Ποντίων αποτελεί μια από τις πιο σκοτεινές σελίδες της σύγχρονης ιστορίας. Κατά την περίοδο 1914–1923, περίπου 353.000 Πόντιοι Έλληνες εξοντώθηκαν από τις Οθωμανικές και κεμαλικές αρχές, μέσα από οργανωμένες σφαγές, εκτοπίσεις, βασανιστήρια και πορείες θανάτου. Ο Πόντος, περιοχή στον βόρειο Εύξεινο Πόντο, κατοικούταν επί αιώνες από ελληνικούς πληθυσμούς με έντονη πολιτιστική και οικονομική ζωή. Η πολιτική των Νεότουρκων, σε συνδυασμό με τη γενικότερη προσπάθεια "εξαφάνισης" των χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας, οδήγησε στην ολοκληρωτική καταστροφή αυτής της κοινότητας.

Πολλές είναι οι μαρτυρίες που συγκλονίζουν. Ένας από τους πιο γνωστούς αυτόπτες μάρτυρες, ο Γάλλος πρόξενος στη Σαμψούντα, Guillaume Pechot, περιγράφει φρικτές εικόνες από την κακομεταχείριση των Ποντίων. Άλλες μαρτυρίες αναφέρουν ολόκληρα χωριά να εκκενώνονται βίαια, ενώ παιδιά, γυναίκες και ηλικιωμένοι εξορίζονταν σε κακοτράχαλα βουνά, χωρίς τροφή και νερό. Πολλές από αυτές τις πρακτικές μοιάζουν με εκείνες που εφαρμόστηκαν και στη γενοκτονία των Αρμενίων (1915), που θεωρείται πρότυπο για όσα ακολούθησαν. Η Γενοκτονία των Ποντίων δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί από όλες τις χώρες, σε αντίθεση με εκείνη των Αρμενίων.

Η ημέρα μνήμης της Ποντιακής Γενοκτονίας είναι η 19η Μαΐου, και κάθε χρόνο γίνονται εκδηλώσεις σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Ο ποντιακός λαός κρατά ζωντανή τη μνήμη με τραγούδια, αφηγήσεις και χορούς. Ένα από τα πιο συγκινητικά τραγούδια είναι το «Πάρθεν η Ρωμανία», το οποίο τραγουδιέται σε μοιρολόι και αποτελεί σύμβολο του ξεριζωμού. Η ιστορική μνήμη δεν είναι μόνο θέμα του παρελθόντος, είναι και ζήτημα δικαιοσύνης, αναγνώρισης και παιδείας. Η γνώση της ιστορίας είναι ο μόνος τρόπος να διασφαλίσουμε πως τέτοια εγκλήματα δεν θα επαναληφθούν.

Πόντιες γυναίκες και παιδιά στον δρόμο της προσφυγιάς, κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας των Ποντίων (1914–1923).

Πεινασμένα παιδιά αναμένουν τη διανομή συσσιτίου

Εκεί που δεν ξημερώνει η ειρήνη

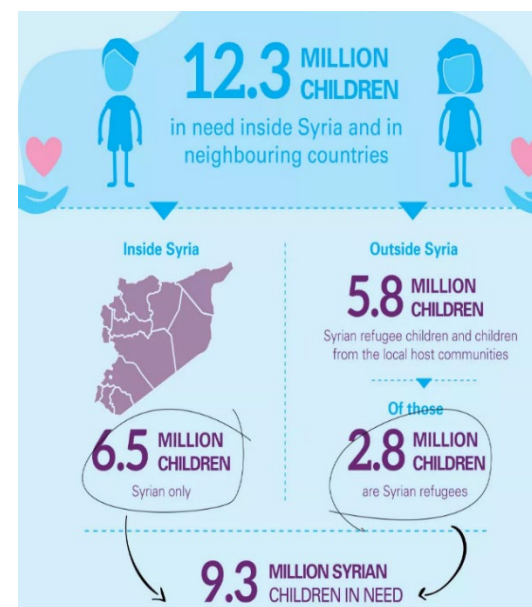
Σε πολλά σημεία του κόσμου, η λέξη «πόλεμος» δεν είναι απλώς ιστορία, αλλά καθημερινή πραγματικότητα. Από την Ουκρανία έως τη Συρία, το Σουδάν και ιδιαίτερα στη Γάζα, χιλιάδες άνθρωποι – κυρίως άμαχοι και παιδιά – υποφέρουν και παλεύουν για την επιβίωσή τους. Οι πόλεμοι δεν είναι απλώς μάχες και όπλα. Παράλληλα με τις απώλειες των δικών τους ανθρώπων, τις υλικές καταστροφές, τα σωματικά και ψυχικά τραύματα τα παιδιά αυτά έχουν να διαχειριστούν την πείνα, την έλλειψη φαρμάκων και βασικών αγαθών.

Γάζα και Ισραήλ: Η μακροχρόνια σύγκρουση ανάμεσα σε Παλαιστίνιους και Ισραηλινούς συνεχίζεται, με επιθέσεις και απώλειες χιλιάδων ζώων. Σύμφωνα με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), η κατάσταση στη Γάζα έχει φτάσει σε ανθρωπιστική καταστροφή, καθώς έχουν καταστραφεί σημαντικές υποδομές, αποθήκες τροφίμων και οδοί μεταφοράς. Εξαιτίας του συνεχιζόμενου αποκλεισμού πάνω από το 90% του πληθυσμού στη Γάζα δεν έχει επαρκή πρόσβαση σε τρόφιμα και καθαρό νερό, ενώ πολλές οικογένειες ζουν με ένα γεύμα την ημέρα ή και καθόλου. Ο Τομ Φλέτσερ, αναπληρωτής γ.γ. του ΟΗΕ για ανθρωπιστικά ζητήματα, προειδοποίησε πως εάν δεν φτάσουν άμεσα ανθρωπιστικές προμήθειες στη Γάζα, χιλιάδες μωρά κινδυνεύουν να πεθάνουν μέσα στις επόμενες μέρες από έλλειψη τροφής και φαρμάκων.

Ουκρανία: Από το 2022, η χώρα βρίσκεται σε πόλεμο με τη Ρωσία. Χιλιάδες άμαχοι έχουν σκοτωθεί, και εκατομμύρια έχουν μετακινηθεί προς την Ευρώπη, ζητώντας ασφάλεια και ειρήνη.

Σουδάν: Εμφύλιος πόλεμος, λιμός και φτώχεια έχουν οδηγήσει χιλιάδες παιδιά στον εκτοπισμό και την πείνα.

Συρία: Μετά από περισσότερα από 10 χρόνια πολέμου, η χώρα ακόμα προσπαθεί να βρει σταθερότητα και ειρήνη. Περισσότερα από 12,3 εκατομμύρια παιδιά βρίσκονται σε ανάγκη μέσα στη Συρία και στις γειτονικές χώρες. Από αυτά, 6,5 εκατομμύρια είναι παιδιά που ζουν ακόμη μέσα στη Συρία, ενώ 5,8 εκατομμύρια βρίσκονται εκτός της χώρας — πολλά από αυτά είναι πρόσφυγες ή παιδιά που ζουν σε κοινότητες που έχουν δεχθεί πρόσφυγες. Από τα παιδιά εκτός Συρίας, 2,8 εκατομμύρια είναι Σύριοι πρόσφυγες. Τα παιδιά είναι πάντα τα μεγαλύτερα θύματα των πολέμων. Κάθε παιδί που χάνει την αθωότητά του λόγω πολέμου, είναι μια πληγή για όλη την ανθρωπότητα.

Πηγή: Unicef

Χαρούμενη Άνοιξη και άλλες γλυκές παραδόσεις...

Στις 14 Μαρτίου γιορτάζεται στην Αλβανία η Ημέρα της Άνοιξης (Dita e Veres). Είναι μια αρχαία γιορτή που σηματοδοτεί το τέλος του χειμώνα και τον ερχομό της άνοιξης με το άνθισμα των λουλουδιών. Η πρώτη φάση ξεκινά με την προετοιμασία των γλυκών. Βράζονται αυγά και καλαμπόκια και ετοιμάζονται το ραβανί και τα ballakume, μεγάλα μπισκότα που φτιάχνονται συγκεκριμένα μόνο για εκείνη την ημέρα. Το μεσημέρι της 14ης Μαρτίου το μεσημεριανό τρώγεται στην φύση, όπου και διοργανώνονται διάφορα ομαδικά παιχνίδια. Παρόλα αυτά η γιορτή έχει με τον καιρό μεταφερθεί από πόλη σε πόλη και επομένως υπάρχουν κάποιες μικρές διαφορές στα έθιμα της καθεμιάς. Τα παιδιά γυρνάνε, όπως εδώ για κάλαντα, αλλά δεν παίρνουν χρήματα, ούτε τραγουδάνε. Λένε μόνο «Χαρούμενη Άνοιξη». Οι δρόμοι εκείνη την ημέρα γεμίζουν με κόσμο και παντού μοιράζονται μπισκότα.

Ένα άλλο γλυκό έθιμο είναι ο μπακλαβάς που τρώγεται το βράδυ της Πρωτοχρονιάς για να είναι γλυκιά η χρονιά που έρχεται. Εκτός από τον μπακλαβά ψήνουν όλοι μαζί κρέας και διάφορες πίτες. Ακολουθεί η ανταλλαγή δώρων που σύμφωνα με την παράδοση διασφαλίζει ότι η καινούργια χρονιά θα μας χαρίσει πολύτιμα αγαθά. Αλλά και ο γάμος στην Αλβανία, που κρατάει τέσσερις μέρες, σχετίζεται με γλυκά. Την τρίτη ημέρα τη νύφη οδηγείται από το πατρικό της στο νέο της σπίτι. Μπαίνοντας βουτά τα δύο της δάχτυλα στο μέλι και αλείφει την πόρτα για καλή τύχη.

Τα ballakume, παραδοσιακά μπισκότα της άνοιξης

Përshëndetje = γεια!

Pranver te lumtur = Χαρούμενη Άνοιξη

Lule = λουλούδι

Μαθαίνοντας για τους Ρομά

Η 8η Απριλίου είναι η Παγκόσμια Ημέρα των Ρομά. Είναι αφιερωμένη στον πολιτισμό τους και στην ευαισθητοποίηση για τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν. Οι Τσιγγάνοι ή Ρομά, όπως αυτοαποκαλούνται, είναι μία εθνοτική ομάδα με ρίζες που ανάγονται στη βορειοδυτική Ινδία. Μετανάστευσαν από εκεί περίπου τον 10ο αιώνα προς τα δυτικά, περνώντας από τη Μέση Ανατολή και φτάνοντας στην Ευρώπη περίπου το 14ο αιώνα. Οι Ρομά έχουν υποστεί διώξεις, και κοινωνικό αποκλεισμό επί αιώνες με αποκορύφωμα τους διωγμούς και τον αφανισμό από τους Ναζί κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Η γλώσσα των Ρομά, είναι η Ρομανί. Στις διάφορες περιοχές που κατοικούν έχουν διαμορφωθεί πολλές τοπικές διάλεκτοι, επηρεασμένες από τις τοπικές γλώσσες. Σύμφωνα με εκτιμήσεις ο αριθμός των Ρομά παγκοσμίως ανέρχεται σε 12 εκατομμύρια. Αν και είναι μια πολυπολιτισμική και ετερογενής ομάδα, διατηρούν κάποιες κοινές παραδόσεις και έθιμα, ανάλογα με την περιοχή και την υποομάδα τους. Η οικογένεια έχει πολύ κεντρικό ρόλο στη ζωή τους. Υπάρχει σεβασμός στους μεγαλύτερους και στους αρχηγούς της κοινότητας. Οι γάμοι γίνονται συνήθως σε νεαρή ηλικία και συνοδεύονται από πολυήμερους εορτασμούς. Υπάρχουν παραδόσεις σχετικά με την καθαριότητα, π.χ. διαχωρισμός των ρούχων άνω και κάτω μέρος του σώματος. Αυστηροί είναι και οι κανόνες ηθικής, ιδιαίτερα για τις γυναίκες. Η μουσική αποτελεί κομμάτι της ταυτότητάς τους και έχει επηρεάσει τη λαϊκή μουσική πολλών χωρών. Οι Ρομά μουσικοί είναι γνωστοί για τις ικανότητες τους στο βιολί, την κιθάρα και το τραγούδι.

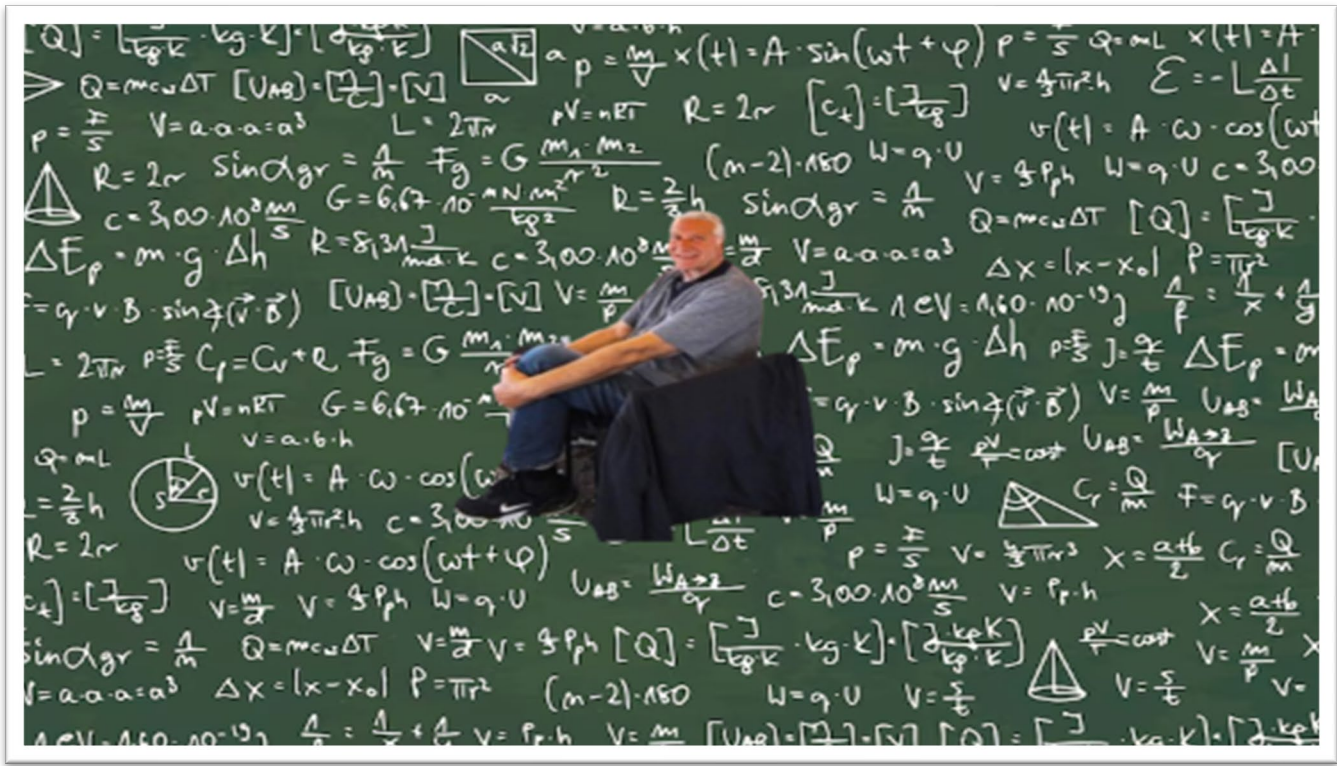
Σημαντική είναι και η γιορτή του Αγίου Γεωργίου στις 6 Μαΐου, Ερντελεζη, που σηματοδοτεί την Άνοιξη και τη γονιμότητα. Οι Ρομά συνήθως ασπάζονται τη θρησκεία της χώρας στην οποία ζουν. Ωστόσο, διατηρούν και στοιχεία από παλαιότερες παραδόσεις και δεισιδαιμονίες.

Στην Ελλάδα ζουν περίπου 120.000 έως 150.000 Ρομά. Παρόλο που αρκετοί έχουν ενταχθεί ενεργά στην κοινωνική και επαγγελματική ζωή, πολλοί εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες. Η έλλειψη πρόσβασης σε σταθερή στέγαση, επαρκή υγειονομική περίθαλψη και ποιοτική εκπαίδευση παραμένουν σημαντικό εμπόδιο στην κοινωνική τους ενσωμάτωση. Παρόλα αυτά νέοι Ρομά καταφέρνουν να προοδεύουν, να σπουδάζουν, να εργάζονται και να συμβάλλουν στην κοινωνία, χωρίς να χάνουν την πολιτισμική τους ταυτότητα. Δυστυχώς, οι Ρομά έχουν γίνει πολλές φορές στόχος προκαταλήψεων και αρνητικών στερεοτύπων. Στην κοινωνία υπάρχει συχνά η γενίκευση ότι όλοι οι Ρομά είναι περιθωριοποιημένοι, δεν δουλεύουν και δεν σέβονται τους νόμους. Αυτές οι απόψεις ενισχύουν τον κοινωνικό αποκλεισμό. Όπως σε κάθε κοινωνική ομάδα έτσι και στους Ρομά υπάρχουν διαφορετικοί χαρακτήρες, διαφορετικές επιλογές ζωής και ποικιλία. Το σημαντικό είναι να βλέπουμε κάθε άνθρωπο ως ξεχωριστή προσωπικότητα και όχι μέσα από τα φίλτρα των προκαταλήψεων.

Σο κερέσα; = Τι κάνεις;

Σαρ ισινάν = Πώς είσαι;

Ισινάν σουκάρ τζένο = Είσαι όμορφος άνθρωπος!

35 χρόνια μαθηματικής προσφοράς: Συνέντευξη

Ο κ. Λενάκος, ο μαθηματικός μας, διανύει την τελευταία του χρονιά ως καθηγητής και θελήσαμε να του κάνουμε κάποιες ερωτήσεις.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα κάνετε τώρα που συνταξιοδοτείστε;

Μια ελεύθερη πτώση από τα 14.000 πόδια! Θα εκπληρώσω το παιδικό μου όνειρο να γίνω αλεξιπτωτιστής, ένα όνειρο που δεν κατάφερα να ζήσω, διότι οι γονείς μου δεν με άφηναν. Επίσης, θα ήθελα να ασχοληθώ περισσότερο με την ποδηλασία και να κάνω πολλές εκδρομές.

Ποια είναι η αγαπημένη σας ανάμνηση από το σχολείο;

Έχω πολλές όμορφες αναμνήσεις, αλλά οι εκδρομές μας, ειδικά στον Πόρο, είναι αυτές που θα μου μείνουν αξέχαστες. Μου άρεσε πολύ και η τελευταία μας εκδρομή στο Μεσολόγγι.

Πώς νιώθετε που αφήνετε πίσω σας την τάξη και τους μαθητές;

Θα τους βλέπω έξω, στον δρόμο. Και θα τους χαιρετώ. Αυτή η επαφή δεν χάνεται.

Ποιο ήταν το πιο συγκινητικό μήνυμα που σας έχουν πει οι μαθητές σας;

Το πιο συγκινητικό ήταν: «Σας ευχαριστούμε για ό,τι έχετε κάνει για μας». Αυτά τα λόγια μένουν για πάντα.

Υπάρχει κάποιος μαθητής ή κάποια στιγμή που δεν θα ξεχάσετε ποτέ;

Ναι, υπάρχουν αρκετοί. Όχι μόνο καλοί μαθητές, αλλά και παιδιά με υπέροχους χαρακτήρες. Αυτό είναι που μετράει για μένα περισσότερο.

Ποιο μάθημα ήταν το αγαπημένο σας;

Τα μαθηματικά. Τα αγαπούσα πολύ, και γι' αυτό στράφηκα σε αυτή την επιστήμη. Ο λόγος που έγινα καθηγητής ήταν η αγάπη μου για τα παιδιά. Ήθελα να τους εξηγώ με τρόπους που θα τα βοηθούσαν να κατανοήσουν πιο εύκολα.

Τι συμβουλή θα δίνετε στους νέους καθηγητές;

Να βοηθούν τα παιδιά όχι μόνο στα μαθήματα, αλλά και στις δυσκολίες της μαθητικής τους ζωής. Αυτό κάνει τη διαφορά.

Τι εύχεστε στους μαθητές σας;

Υγεία – τόσο σε αυτούς όσο και στις οικογένειές τους. Να διαβάζουν, ώστε να αποκτήσουν εφόδια για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής.

Πόσα χρόνια ήσασταν καθηγητής;

Περίπου 40 χρόνια. Από αυτά τα 35 στο Γυμνάσιο Ζευγολατιού, που ήταν ένα από τα καλύτερα σχολεία. Φαίνεται και από τις επιτυχίες των μαθητών του. Είχα πάντα καλά παιδιά και ήμουν πολύ ευχαριστημένος. Συνεργάστηκα με πολύ καλούς συναδέλφους και διευθυντές. Μου άρεσε επίσης που το σχολείο ήταν κοντά στο σπίτι μου και ερχόμουν με το ποδήλατο.

Αν ξεκινούσατε από την αρχή, τι θα αλλάζατε στον εαυτό σας;

Ίσως να ήμουν λιγότερο απαιτητικός. Τα πράγματα έχουν αλλάξει. Ως προς τα άλλα, δεν θα άλλαζα κάτι.

Πιστεύετε ότι οι μαθητές έχουν αλλάξει με τα χρόνια;

Τα σημερινά παιδιά είναι υπέροχα, αλλά λόγω των πολλών ερεθισμάτων, μερικές φορές χάνουν τον προσανατολισμό τους στη μάθηση. Ακολουθούν μερικές φορές μια ομάδα παιδιών που, αν και καλά παιδιά, δεν έχουν την ίδια όρεξη για διάβασμα.

Ένα τελευταίο μήνυμα;

Σας ευχαριστώ.

Κι εμείς ευχαριστούμε για την συνέντευξη αρχικά, τις γνώσεις που μας μεταφέρατε και την υπομονή σας όλα αυτά τα χρόνια. Καλή ξεκούραση και πολλές όμορφες στιγμές στο νέο σας ξεκίνημα.

Συνέντευξη με τον διευθυντή του σχολείου μας.

Ποια είναι η αγαπημένη σας ανάμνηση από τη φετινή χρονιά στο σχολείο;

Η χριστουγεννιάτικη γιορτή και οι δύο εκδρομές που πήγα με την τρίτη τάξη.

Τι μήνυμα αφήνετε στους μαθητές της τρίτης γυμνασίου;

Να πιστεύουν τον εαυτό τους και να προσπαθούν πολύ.

Πώς νιώθετε που φεύγουν οι μαθητές της τρίτης γυμνασίου;

Χαρά, γιατί μεγαλώνουν και είναι υγιείς. Θα ήμαστε στο ίδιο προαύλιο με τους περισσότερους από αυτούς και θα τους βλέπω.

Ποια ήταν η μεγαλύτερη πρόκληση στη διδασκαλία φέτος;

Να συμπεριλάβω την καινούργια ύλη που έπρεπε να διδαχτεί στην τρίτη γυμνασίου, διότι έχει αλλάξει η ύλη διδασκαλίας.

Ποιο το πιο συγκινητικό μήνυμα που δεχτήκατε από μαθητή;

Πολλά μηνύματα δεν είναι λεκτικά, και ένα απλό «ευχαριστώ», όταν εκφράζεται από τα μάτια των παιδιών είναι το καλύτερο μήνυμα.

Πόσα χρόνια έχετε διδάξει;

Άρχισα να διδάσκω το 1989 σε Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, μετά στη σχολή Μαντουδάκη στην Κρήτη, στην Ethnodata, σε ΤΕΙ Λογιστικής της Αθήνας και σε σχολεία στην Κορινθία, γυμνάσια και λύκεια.

Γιατί επιλέξατε να γίνετε καθηγητής;

Δεν ήθελα να γίνω καθηγητής. Δούλευα στον ελεύθερο τομέα, αλλά κάποια στιγμή αποφάσισα ότι θέλω να ασχοληθώ με τα παιδιά.

Πιστεύετε ότι το σχολείο βοηθά τους μαθητές να είναι έτοιμοι για τη ζωή;

Το σχολείο θα βοηθήσει, όσους μαθητές ενδιαφέρονται. Είναι και προσωπική επιλογή.

Οι μαθητές άλλαξαν μέσα στα χρόνια; Αν ναι πως;

Ναι, με τη χρήση των κινητών, με αποτέλεσμα πολλοί μαθητές να έχουν ελλειμματική προσοχή και με τον covid που επηρέασε πολύ τις διαπροσωπικές σχέσεις τους.

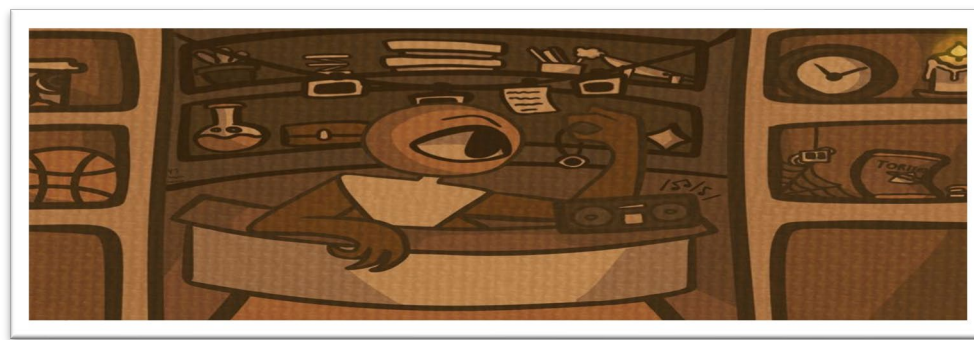
Μαθητές και κινητά: Πόσο συνδεδεμένοι είμαστε;

Το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης παρουσίασε πρόσφατα το *Kids Wallet*, ένα ολοκληρωμένο ψηφιακό εργαλείο που συνδυάζει τρεις βασικές λειτουργίες: γονικό έλεγχο, επιβεβαίωση ηλικίας και ψηφιακή ταυτότητα για ανηλίκους. Έτσι οι γονείς μπορούν να ρυθμίζουν τις εφαρμογές και τις ιστοσελίδες, στις οποίες έχουν πρόσβαση τα παιδιά τους, καθώς και τον χρόνο που αφιερώνουν σε αυτές. Η πρωτοβουλία εντάσσεται στην Εθνική Στρατηγική για την Πρόληψη της Βίας και την Αντιμετώπιση της Παραβατικότητας Ανηλίκων για την περίοδο 2025-2030.

Με αφορμή αυτό ρωτήσαμε 60 μαθητές του σχολείου μας διάφορες ερωτήσεις σχετικά με τη χρήση του κινητού τηλεφώνου. Από τις απαντήσεις τους, προέκυψαν τα εξής συμπεράσματα: Η συντριπτική πλειονότητα των μαθητών μας διαθέτει κινητό τηλέφωνο (εκτός από 2-3 μαθητές), το οποίο απέκτησαν γύρω στην ηλικία των 12 ετών. Οι περισσότεροι έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο. Από τους 60 μαθητές, το 43% είναι αρκετά δραστήριοι στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media), το 28% είναι πολύ δραστήριοι, ενώ οι υπόλοιποι δήλωσαν πως είναι λίγο ή καθόλου ενεργοί. Επιπλέον, όσοι χρησιμοποιούν μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στην πλειοψηφία τους ακολουθούν τις διαδικτυακές τάσεις (trends). Τα δύο τρίτα των μαθητών δήλωσαν πως δεν αισθάνονται εξαρτημένοι από το κινητό τους. Το ίδιο ισχύει και για τη χρήση του ChatGPT, την εφαρμογή τεχνητής νοημοσύνης (AI)

που μπορεί να επιλύει ζητήματα σε κάθε γνωστικό αντικείμενο. Πιο συγκεκριμένα, 21 μαθητές ανέφεραν ότι το χρησιμοποιούν μόνο λίγες φορές για την επίλυση σχολικών εργασιών. Το 65% των μαθητών δεν έχουν εγκατεστημένους γονικούς ελέγχους στις συσκευές τους, ούτε και χρονικό περιορισμό στη χρήση τους. Τέλος, οι μαθητές του σχολείου μας δήλωσαν ότι περνούν 2-4 ώρες την ημέρα στο κινητό τους. Σύμφωνα με την έρευνα του ΕΠΙΨΥ (Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής) σε πανελλαδικό επίπεδο το 45% των μαθητών χρησιμοποιεί το κινητό μέχρι 2 ώρες καθημερινά, το 25% μέχρι 5 ώρες, και το 12% πάνω από 6 ώρες ημερησίως. Σε γενικές γραμμές η έρευνα στο σχολείο μας παρουσιάζει παρόμοια τάση με τις πανελλαδικές μελέτες, με υψηλά ποσοστά κατοχής κινητών και σημαντική χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

Τα παραπάνω αποτελέσματα δείχνουν πόσο σημαντικό ρόλο παίζει το κινητό στην καθημερινότητα των μαθητών. Η σωστή και ισορροπημένη χρήση του μπορεί να αποτελέσει ένα χρήσιμο εργαλείο για μάθηση, επικοινωνία και ψυχαγωγία. Ωστόσο, η υπερβολική χρήση μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τόσο τη συγκέντρωση όσο και τις σχέσεις με τους συμμαθητές μας. Η κοινωνική δικτύωση μπορεί να προωθεί ή ενισχύει τη βία μεταξύ μαθητών, κυρίως με έμμεσους αλλά και άμεσους τρόπους: διαδικτυακός εκφοβισμός, δημοσιοποίηση προσωπικών στιγμών χωρίς άδεια, προώθηση λανθασμένων προτύπων «δύναμης», διάδοση ψευδών ειδήσεων ή φημών κ.α. Η πρόκληση, λοιπόν, δεν είναι να αποφεύγουμε την τεχνολογία, αλλά να μάθουμε να τη διαχειριζόμαστε σωστά.

Η δημοσιογραφική ομάδα διάβασε και σας προτείνει Βιβλία για το καλοκαίρι

Αν έπρεπε να φύγεις ξαφνικά από το σπίτι σου τι θα έπαιρνες μαζί σου;

Μπορείς να φανταστείς ότι ακόμα και σήμερα υπάρχουν παιδιά και έφηβοι που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους εξαιτίας πολέμου ή της καταπίεσης; Το θέμα των προσφύγων δεν είναι μακριά μας, είναι κάτι που συμβαίνει σήμερα, ακόμα και δίπλα μας. Και μήπως ξέρεις τι είναι το graphic novel; Είναι εικονογραφημένο βιβλίο, κάτι ανάμεσα σε μυθιστόρημα και κόμικ, που συνδυάζει λόγο και εικόνα για να μεταδώσει έντονα συναισθήματα. Ιδανικό για όσους δεν αντέχουν τα "μεγάλα" βιβλία. Όλα τα παραπάνω συνδυάζονται στο βιβλίο «Πρόσφυγες» των Όουεν Κόλφερ και Άντριου Ντόνκιν με εικονογράφιση του Τζιοβάνι Ρίγκανι. Ίμπο: Μόνος. Η αδερφή του έφυγε πριν από καιρό. Τώρα εξαφανίστηκε κι ο αδερφός του κι ο Ίμπο γνωρίζει πως το μόνο που του μένει είναι να επιχειρήσει το επικίνδυνο ταξίδι για την Ευρώπη. Σε αυτό το επικό ταξίδι, ο Ίμπο διασχίζει την έρημο Σαχάρα για να βρεθεί στους επικίνδυνους δρόμους της Τρίπολης και, τελικά, έξω στην ανελέητη θάλασσα, όπου ρισκάρει την ζωή του για να περάσει στην Ευρώπη. Μια δυνατή και επίκαιρη ιστορία, με χιούμορ και ευαισθησία. **A.M. & N.Δ.**

Θα τολμούσες να ανέβεις σε έναν λόφο που ήξερες ότι κρύβει κινδύνους;

Η δωδεκάχρονη Όλγα θα δει με τα μάτια της κάτι που δεν είχε φανταστεί ποτέ. Θα συναντήσει τέρατα αληθινά, που ζουν ανάμεσά μας. Θα πέσει στα χέρια τους και θα ζήσει μια περιπέτεια που θα βάλει σε κίνδυνο τη ζωή της. Θα σωθεί τελικά; Το βιβλίο της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου «Τα τέρατα του λόφου» αναφέρεται στην περιπέτεια δύο κοριτσιών που σε μια καθημερινή τους βόλτα στο λόφο του Στρέφη, θα δουν τέσσερα πραγματικά τέρατα, που ονομάζονται σκίνχεντ. Αυτοί είναι μια ομάδα ρατσιστών, νεοναζί που επιτίθενται σε ανθρώπους από διαφορετικές χώρες, θρησκείες, ιδεολογίες και πιστεύω. Επιλέξαμε αυτό το βιβλίο διότι αρχικά μας εντυπωσίασε ο τίτλος και το εξώφυλλο φάνηκε αρκετά ενδιαφέρον και παράξενο. Σίγουρα θα προτείναμε το βιβλίο αυτό σε έναν συμμαθητή μας, γιατί η πλοκή είναι ενδιαφέρουσα και το περιεχόμενό του επίκαιρο. **M.K. & E.Γ.**

Έχετε ποτέ νιώσει να μην μπορείτε να σταματήσετε μια σκέψη που σας βασανίζει;

Το «Χελώνες στο Άπειρο» του Τζον Γκριν είναι ένα νεανικό μυθιστόρημα που ακολουθεί την Άζα Χολμς, μια 16χρονη κοπέλα που ζει με ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή (OCD). Με την καλύτερη της φίλη, Ντέιζι, προσπαθούν να λύσουν το μυστήριο της εξαφάνισης ενός δισεκατομμυριούχου, με την ελπίδα να κερδίσουν την αμοιβή που προσφέρεται. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Άζα επανασυνδέεται με τον γιο του αγνοούμενου, τον Ντέιβις, και αναπτύσσουν μια βαθιά, αλλά περίπλοκη σχέση. Γιατί να το διαβάσετε; Πρώτον, είναι αληθινό: Ο ίδιος ο συγγραφέας έχει OCD και γράφει από προσωπική εμπειρία. Δεύτερον, είναι σύγχρονο: Αναφέρεται σε θέματα που μας αφορούν, όπως ψυχική υγεία, φιλία, ταυτότητα, απώλεια. Τρίτον, είναι ρεαλιστικό: Δεν έχει «τέλεια» λύση, αλλά αφήνει ελπίδα. Δεν είναι μόνο λυπητερό, έχει και χιούμορ και δράση. **B.M.**

Τελικά φοβόμαστε να πεθάνουμε ή μήπως να ζήσουμε;

Γνωρίζετε τι είναι τα βιβλία αυτοβελτίωσης; Είναι βιβλία που έχουν στόχο να βοηθήσουν τους αναγνώστες να βελτιώσουν τη ζωή τους σε προσωπικό, επαγγελματικό ή ψυχολογικό επίπεδο. Αν δεν έχει πέσει στα χέρια σας κάποιος, αναζητήστε το βιβλίο «Ζήσε» του π. Λίβου, ένα έργο που εστιάζει στη βαθύτερη ουσία της ζωής, καλώντας τους αναγνώστες να ζουν το παρόν με πληρότητα και να μην κυνηγούν την ψευδαίσθηση της τελειότητας. Το βιβλίο υπογραμμίζει ότι η χαρά δεν είναι κάτι που απλά βρίσκουμε, αλλά κάτι που δημιουργούμε. Ο π. Λίβος μας προτρέπει να αντιμετωπίσουμε τους φόβους και τις δυσκολίες μας με θάρρος, διότι έτσι ανοίγουν οι πόρτες που οδηγούν στη βαθύτερη κατανόηση της ψυχής μας. Αυτό που κάνει το βιβλίο να ξεχωρίζει είναι ότι «μιλά» απευθείας στην καρδιά του αναγνώστη. Όσοι το διαβάζουν, συνήθως το θεωρούν ένα έργο που τους αλλάζει τη θεώρηση για ζωή. Το μήνυμά του βιβλίου σαφές: Τη ζωή δεν την αναλύουμε αλλά τη ΖΟΥΜΕ. **Π.Σ. & Α.Κ.**

Ποιος από εσάς ένιωσε ποτέ ότι δεν τον καταλαβαίνουν;

Το βιβλίο αγγίζει ακριβώς αυτό: τη σιωπή, τον φόβο, και την καταπίεση που μπορεί να βιώνουμε στην παιδική ηλικία, όχι απαραίτητα από κακοποίηση, αλλά και από αυστηρότητα, έλλειψη κατανόησης, ή συναισθηματική απόσταση. Το βιβλίο «Οι φυλακές της παιδικής μας ηλικίας» της Άλις Μίλερ μιλά για το πώς οι εμπειρίες που ζούμε ως παιδιά, ειδικά η σχέση μας με τους γονείς, επηρεάζουν την ενήλικη ζωή μας. Η συγγραφέας εξηγεί ότι πολλοί άνθρωποι κουβαλούν συναισθηματικά τραύματα, επειδή οι γονείς τους δεν αναγνώρισαν τις πραγματικές συναισθηματικές τους ανάγκες. Αντίθετα, τους επέβαλαν τις δικές τους προσδοκίες με αποτέλεσμα να κρύψουν τον δικό τους εαυτό και υποταχτούν στη θέληση των γονιών τους. Διαβάζοντάς το: Θα καταλάβετε πώς και γιατί πληγώνεται ένα παιδί. Θα νιώσετε ότι δεν είστε μόνοι σε αυτά που ίσως νιώθετε. Θα δείτε ότι το σώμα θυμάται τα τραύματα, ακόμα κι όταν το μυαλό τα θάβει. **Σ.Ν.**

ΚΑΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ!

Αντίο Γυμνάσιο... Καλημέρα Λύκειο!

Ρωτήσαμε τους μαθητές των δύο τμημάτων της τρίτης Γυμνασίου να κάνουν έναν απολογισμό από τα τρία χρόνια της φοίτησής τους στο σχολείο.

Το γυμνάσιο δεν ήταν έτσι όπως το φανταζόμουν. Είχα στο μυαλό μου ένα αυστηρό σχολείο με αυστηρούς καθηγητές. Με την πάροδο του χρόνου κατάλαβα πως είχα λάθος άποψη, διότι ήταν ένα σχολείο όλο εκπλήξεις: ευγενικούς καθηγητές, μεγάλο προαύλιο με κυλικείο και ενδιαφέροντα μαθήματα. Γνώρισα πολλά παιδιά και είχαμε μια καλή συνεργασία με τους καθηγητές. Μερικά μαθήματα στην αρχή μου φάνηκαν περίεργα και δύσκολα, αλλά μετά τα συνήθισα. Επίσης μου άρεσαν πολύ οι σχολικές εκδρομές που κάναμε και οι περίπατοι. Επιπλέον κάναμε και πολλές εθελοντικές πράξεις. Για παράδειγμα, μαζέψαμε τα πλαστικά από το προαύλιο και με τα έσοδα από τα μπουκάλια που ανακυκλώνουμε αγοράσαμε τρόφιμα για φτωχούς συντοπίτες μας. Στην τρίτη γυμνασίου ανεβάσαμε και μια θεατρική παράσταση που θα μου μείνει αξέχαστη. Δεν θα μου μείνει κάτι αρνητικό από αυτό το σχολείο. Θα μου λείψει πολύ. **Γ.Π.**

Ως μαθητής που τελειώνει το γυμνάσιο, έχω να πω τα εξής: Η πρώτη γυμνασίου ήταν εύκολη και πέρασε πολύ γρήγορα. Οι άλλες τάξεις, όμως, ήταν δύσκολες και πέρασαν αργά. Μερικοί καθηγητές είναι αστείοι και άλλοι όχι. **Σ.Κ.**

Αυτά τα τρία χρόνια στο γυμνάσιο είχα την ευκαιρία να μάθω πολλά, όχι μόνο μαθησιακά, αλλά και πώς θα αντιμετωπίσω καταστάσεις πιο ώριμα. Αγάπησα το σχολείο μου, διότι καθημερινά είχα την ευκαιρία να βλέπω τους φίλους μου που με εξέλεξαν και ως πρόεδρο. Αυτό με έκανε πολύ χαρούμενο, διότι είχα την ευκαιρία να εξυπηρετώ, αλλά και να βοηθώ, τους μαθητές μου. Μου άρεσαν πολύ οι εκδηλώσεις που κάναμε, όπως εκείνες με τη δασκάλα της μουσικής, που όλοι αγαπήσαμε. Οι εκδρομές και η διαμονή μας στο ξενοδοχείο ήταν εμπειρίες που θα μείνουν για πάντα στη μνήμη μου. Αγάπησα ιδιαίτερα και κάποια μαθήματα, όπως η Ιλιάδα, γιατί με ταξίδεψαν σε κόσμους φαντασίας. Στο σχολείο αυτό, όμως, από την πρώτη χρονιά, υπήρχαν και κάποια προβλήματα, όπως το μπουλινγκ που δέχονταν κάποιοι συμμαθητές μου, ή το γεγονός ότι δεν είχαμε διεύθυνση για κάποιο διάστημα. Δεν μου άρεσαν οι μυρωδιές

από τα ζώα του γειτονικού κτήματος, ή οι κρύες αίθουσες κάποιες χειμωνιάτικες μέρες. Με στεναχωρούσε επίσης το γεγονός πως, παρόλο που έπαιρνα καλούς βαθμούς στα διαγωνίσματα, οι βαθμοί στο τετράμηνο ήταν χαμηλότεροι. Το γυμνάσιο, όμως, θα μου μείνει αξέχαστο. **Α.Ν.**

«Σε εμένα το γυμνάσιο, τα τρία αυτά χρόνια, προσέφερε πολλές γνώσεις και εμπειρίες καθοριστικές. Κέρδισα φίλους, γνώρισα ανθρώπους που με στηρίξαν να ξεπερνάω τους φόβους και τις αμφιβολίες μου». Π.Σ.

Καθώς η σχολική χρονιά φτάνει στο τέλος της, καταλαβαίνω ότι κλείνει ακόμα ένας κύκλος μαθητικών χρόνων. Κατά τη διάρκεια αυτών των χρόνων συνάντησα αρκετές δυσκολίες, τις οποίες ξεπέρασα με τη βοήθεια των καθηγητών μου, αλλά και τη δική μου προσπάθεια. **Θ.Κ.**

Ως τελειόφοιτη μαθήτρια έχω πολλές αναμνήσεις. Πέρασα πολύ ωραίες στιγμές με τους συμμαθητές μου μέσα στην τάξη. Διοργάνωσα πολλές εκδηλώσεις, με καλή συνεργασία μεταξύ μας. Κάναμε παραστάσεις χορού αλλά και θεατρικά. Πήγαμε πολλές εκδρομές και περιπάτους, περάσαμε σε όλες υπέροχα, αλλά πιστεύω η αγαπημένη μου εκδρομή ήταν η τριήμερη. Οι καθηγητές μας βοηθούσαν όσο περισσότερο μπορούσαν για να μάθουμε καινούργια πράγματα. Μπορεί μερικές φορές να κάναμε λίγο φασαρία και να μην τους ακούγαμε, αλλά και πάλι προσπαθούσαν να μας μάθουν. Γενικά τα γυμνασιακά χρόνια θα μας μείνουν αξέχαστα. **Τ.Κ.**

Οι εντυπώσεις μου από το γυμνάσιο είναι αρκετά καλές, παρ' όλο που στο δημοτικό το φανταζόμουν διαφορετικά. Νόμιζα ότι είναι πολύ αυστηρό. Είχε βέβαια μια αυστηρότητα που δεν ξεπερνούσε το όριο. Τώρα που φεύγω θα έχω να θυμάμαι πολλές στιγμές που

πέρασα με τους συμμαθητές μου, όπως η παράσταση που διοργανώσαμε τα Χριστούγεννα. Οι συμμαθητές είχαμε καλές σχέσεις. Τους περισσότερους τους γνώριζα από το δημοτικό, γι' αυτό δεν είχα κάποιο θέμα να βρω παρέες. Επίσης, έχω καλές σχέσεις και με τους καθηγητές μου. Πιστεύω ότι με έχουν συμπαθήσει. **Ν.Δ.**

Οι σκέψεις και τα συναισθήματα που είχα για το γυμνάσιο όσο ήμουν στο δημοτικό ήταν πολλές: αρχικά θεωρούσα πως το γυμνάσιο θα ήταν πολύ πιο δύσκολο, καθώς έβλεπα τις τσάντες των γυμνασιόπαιδων γεμάτες με πολλά βιβλία. Ένιωθα επίσης άγχος, έχοντας τόσες απορίες για το γυμνάσιο. Τώρα που είμαι τελειόφοιτος στο γυμνάσιο, θεωρώ πως οι χρονιές πέρασαν εύκολα. Όχι πως δεν υπήρχαν και δύσκολες στιγμές, αλλά πιστεύω πως όλο αυτό το άγχος που είχα δεν χρειαζόταν. **Π.Μ.**

Όταν πρωτοήρθα στο γυμνάσιο, περίμενα πως τα μαθήματα θα δυσκόλευαν και πως οι καθηγητές θα ήταν πολύ αυστηροί. Τελικά, διαπίστωσα ότι με λίγη αφοσίωση τα μαθήματα ήταν αρκετά εύκολα. Και οι καθηγητές; Ήταν πιο φιλικοί απ' όσο φανταζόμουν. Βέβαια, υπήρχαν θετικά και αρνητικά: Από τη μία, οι εκδρομές, οι περίπατοι, τα κενά και οι σχολικές γιορτές ήταν στιγμές διασκέδασης. Από την άλλη, υπήρχαν και οι δύσκολες μέρες: τα 7ωρα μαθήματα, που μας άφηναν εξαντλημένους, και οι δύο εβδομάδες των εξετάσεων, που έμοιαζαν να μην τελειώνουν ποτέ. Παρόλα αυτά, η εμπειρία του γυμνασίου ήταν μοναδική. **Γ.Μ.**

Στο δημοτικό, οι δάσκαλοι μας έλεγαν ότι το γυμνάσιο είναι δύσκολο, ότι οι καθηγητές είναι αυστηροί. Όμως, όταν ήρθα στο γυμνάσιο, κατάλαβα ότι δεν έχει καμία σχέση με αυτά. Σίγουρα έχει ακόμα τις δυσκολίες του, αλλά είναι πολύ πιο εύκολα από αυτό που νομίζουν όσοι δεν έχουν έρθει ακόμα. Το γυμνάσιο είναι μια μοναδική εμπειρία που κανένας δεν θα ξεχάσει. **Μ.Γ.**

Ως τελειόφοιτη του γυμνασίου οι εντυπώσεις αλλά και οι αναμνήσεις μου είναι έντονες. Πριν να έρθω στο γυμνάσιο, θυμάμαι τον εαυτό μου πολύ αγχωμένο. Δεν ήθελα να αφήσω την ασφάλεια και την οικειότητα του δημοτικού σχολείου, αλλά και τους φίλους μου. Καθώς όμως ο καιρός περνούσε εγκλιματιζόμουν στο νέο χώρο. Έκανα καινούριους φίλους και έμαθα πολλά πράγματα. Το ένιωθα σαν δεύτερο σπίτι μου. Αν θα μπορούσε να αλλάζα κάτι σε αυτά τα τρία χρόνια, αυτό θα ήταν να μην έχουμε τόσο διάβασμα για το σπίτι, γιατί με τις δραστηριότητες που έχουν τα παιδιά σήμερα ο χρόνος μιας μέρας δεν είναι αρκετός. Τώρα που φεύγω από το γυμνάσιο νιώθω χαρά, γιατί μεγαλώνω, αλλά λύπη γιατί θα χάσω κάποιους φίλους μου. **Α.Α.**

Το γυμνάσιο ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία για μένα. Γνώρισα πολλούς νέους ανθρώπους της ηλικίας μου, αλλά και μεγαλύτερους. Έμαθα να φέρομαι πιο ώριμα και "μπήκα σε τάξη", κάτι που ήταν αδύνατο πριν έρθω στο γυμνάσιο. Οι εντυπώσεις μου για κάποιους καθηγητές είναι πολύ καλές, με κάποιους άλλους δεν ταιριάζαμε ποτέ. Εν τέλει το γυμνάσιο ήταν πολύ καλό ως προς τα μαθήματά και το περιβάλλον για τους μαθητές, παρά τις κάποιες δυσκολίες. **Α.Κ.**

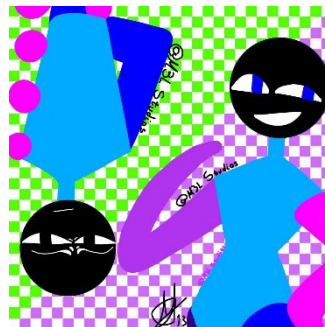
Ως τελειόφοιτη του γυμνασίου, έχω να πω πως το γυμνάσιο το περίμενα πολύ διαφορετικό. Αρχικά πίστευα πως οι υποχρεώσεις μας θα είναι υπερβολικές. Επίσης πίστευα πως οι καθηγητές θα ήταν πολύ αυστηροί, τόσο στα μαθήματα, όσο και στο θέμα της συμπεριφοράς μας. Όταν ήρθα στο γυμνάσιο συνειδητοποίησα πως τα πράγματα δεν ήταν τόσο τρομερά. Ένα πράγμα που με απογοήτευσε είναι η κτιριακή κατάσταση που βρίσκεται το σχολείο μας, με κυριότερο πρόβλημα τις τουαλέτες που κατά τη γνώμη μου, δεν είναι ούτε κατάλληλες, ούτε προσβάσιμες. Αλλά και οι διάδρομοι του σχολείου γέμιζαν συχνά νερά από τις σωληνώσεις του καλοριφέρ. **Α.Σ.**

Πριν έρθω στο γυμνάσιο το περίμενα με ανυπομονησία, διότι ένιωθα ότι μεγάλωνα. Από την άλλη πλευρά αγχωνόμουν διότι δεν ήξερα τι θα αντιμετωπίσω. Ευτυχώς, η προσαρμογή μου ήταν πιο εύκολη απ' ό,τι περίμενα. Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι κάθε μάθημα το δίδασκε διαφορετικός καθηγητής, κάτι τελείως νέο για μένα. Όταν πέρασα από το δημοτικό στο γυμνάσιο, είχα μόνο μία φίλη. Όμως, με τον καιρό, οι συμμαθητές μου με πλησίασαν, κάναμε παρέα και χτίσαμε όμορφες φιλίες. Οι καθηγητές ήταν αντικειμενικοί μαζί μας, πράγμα που θεωρούσα πρωτόγνωρο. Ακόμα μου άρεσαν οι αίθουσες που ήταν ευρύχωρες. Τα διαγωνίσματα ήταν απαιτητικά και στην αρχή με άγχωναν λίγο, όπως και οι εξετάσεις στο τέλος της χρονιάς. Στη συνέχεια τα συνήθισα. Το γυμνάσιο θα μου μείνει σε κάθε περίπτωση αξέχαστο. **Μ.Λ.**

Ως μαθήτρια της τρίτης γυμνασίου, έχω αρκετές αναμνήσεις από αυτό το σχολείο. Έχουμε περάσει αξέχαστες μέρες με τους συμμαθητές μας, αλλά και με τους καθηγητές μας, κάτι που δεν το περίμενα. Μία από τις πιο αξέχαστες εμπειρίες ήταν το θεατρικό που ανεβάσαμε τα Χριστούγεννα. Αν και κάναμε ελάχιστες πρόβες, η παράσταση βγήκε πάρα πολύ ωραία και χαίρομαι πολύ που συμμετείχα σε αυτό. Υπήρξαν, φυσικά, και δύσκολες στιγμές, όμως δεν μας πτόησαν. Συνεχίσαμε τον αγώνα μας, τόσο για το διάβασμα όσο και για τις δραστηριότητες που οργανώναμε ως 15μελές. Αυτές οι στιγμές έχουν χαραχτεί έντονα στη μνήμη μου και θα με συνοδεύουν για πάντα. **Α.Κ.**

Πριν έρθω στο γυμνάσιο φοβόμουν για το νέο ξεκίνημα, αλλά τελικά έκανα φίλους και άλλαξα διάφορες παρέες. Θυμάμαι ότι πέρσι στην αρχή της χρονιάς ήμουν μόνη μου. Η κατάσταση βελτιώθηκε, όταν γνώρισα μία νέα φίλη που μου γνώρισε με τη σειρά της νέα πρόσωπα. Τη φετινή χρονιά άλλαξα τμήμα και δυσκολεύτηκα να κάνω σταθερές παρέες. Συνειδητοποίησα, επίσης πως το σχολείο είναι ένας χώρος, όπου μπορεί κανείς να βιώσει και τη διπροσωπία. Αν όμως εξαιρέσω αυτή την εμπειρία, πιστεύω ότι στο γυμνάσιο έχουμε πολύ καλούς καθηγητές που μας βοηθάνε, όποτε αντιμετωπίζουμε κάποιο πρόβλημα. Τους ευχαριστώ πολύ για όλα όσα έκαναν για εμάς. **Μ.Κ.**

Όταν άρχισα το γυμνάσιο, μου άρεσε, αν και δεν συμπαθούσα τα Αρχαία. Από την άλλη, γνώρισα νέα και ενδιαφέροντα αντικείμενα, όπως τα κείμενα του Ομήρου. Έκανα και καινούργιες φιλίες. Βέβαια, υπήρξαν και δυσκολίες. Σε ορισμένα μαθήματα, ένιωθα ότι δεν μπορούσα να βοηθηθώ από τους καθηγητές και πολλές φορές φοβόμουν ότι δεν θα τα καταφέρω, ειδικά στις εξετάσεις. Ένα άλλο αρνητικό ήταν πως δεχόμουν κάποια αρνητικά σχόλια από συμμαθητές μου. Παρόλα αυτά κρατάω την καλή εμπειρία και ανυπομονώ να πάω στο Λύκειο. **Α.Ν.**

Αυτά τα τρία χρόνια στο γυμνάσιο ήταν απερίγραπτα. Πέρασαν τόσο γρήγορα που δεν το κατάλαβα. Πριν μπω στο γυμνάσιο πίστευα πως δεν θα μου άρεσε καθόλου το νέο αυτό σχολείο, καθώς είχε περισσότερες απαιτήσεις. Αλλά κατάφερα να δεθώ με τους συμμαθητές και τους νέους μου καθηγητές. Ακόμα κατάφερα να αναπτύξω αρκετές νέες ικανότητες, κάτι που με ευχαριστεί. Έζησα πολλές στιγμές χαράς με τους φίλους μου, αλλά και αρκετές στιγμές λύπης, είτε από κάποιους χαμηλούς βαθμούς είτε από κάποια τιμωρία που με στεναχώρησε. Παρόλα αυτά η περιπέτεια του γυμνασίου θα μου μείνει αξέχαστη και μπορώ να πω πως θα μου λείψει πολύ. **Χ.Κ.**

παρουσιάσεις που βοηθούσαν εμάς, τους μαθητές, να εμπλουτίσουμε τις γνώσεις μας. Μέσα από το γυμνάσιο δημιούργησα πολλές φιλίες, καλλιέργησα το μυαλό μου και έχω να θυμάμαι μόνο θετικά. **K.M.**

Ως τελειόφοιτος του γυμνασίου μπορώ να πω πως το γυμνάσιο δεν ήταν έτσι, όπως μου το περιέγραφαν. Όλοι μου έλεγαν πως θα είναι αυστηρό και δύσκολο, αλλά στην πραγματικότητα ούτε δύσκολο ήταν, ούτε πολύ αυστηρό. Αυτά τα τρία χρόνια που φοίτησα, μπορώ να πω πως έζησα πολύ καλές, αλλά και κάποιες άσχημες στιγμές. Αρχικά, θα μου μείνουν ξέχασες οι εκδρομές που οργανώθηκαν και ειδικότερα η τριήμερη. Εκεί πέρασα υπέροχα με τους μαθητές μου, αλλά και με τους δασκάλους. Επίσης, τους περισσότερους από τους καθηγητές μου τους βρίσκω πολύ συμπαθητικούς. Είναι αρκετά βοηθητικοί στους βαθμούς. Θεωρώ ότι ήταν άδικο, όταν κάποια στιγμή πήρα αποβολή, χωρίς να μπορέσω να υπερασπιστώ τον εαυτό μου. Αρκετές φορές έχω λογοφέρει με καθηγητές μου εν ώρα μαθήματος για ασήμαντους λόγους. Αυτές είναι οι πιο άσχημες εμπειρίες, αλλά η τελική εντύπωση είναι θετική. **Γ.Κ.**

Είμαι πολύ χαρούμενος που τελειώνω το γυμνάσιο, αλλά είμαι και στεναχωρημένος, διότι πέρασα ωραία αυτά τα τρία χρόνια. Υπήρξαν, βέβαια, και δυσάρεστες στιγμές. Χαίρομαι που θα πάω στο Λύκειο, διότι αρχίζω να μεγαλώνω και πλησιάζουν τα χρόνια που θα τελειώσω το σχολείο. Δυστυχώς στο Λύκειο θα χάσω τους παλιούς φίλους, διότι δεν θα πάμε όλοι στο ίδιο σχολείο και θα πρέπει να κάνω νέες παρέες. **Π.Χ.**

Το γυμνάσιο παίζει καθοριστικό ρόλο στη ζωή κάθε εφήβου. Είναι το σημείο όπου ο μαθητής μαθαίνει να εντάσσεται σε μία τάξη, σε μία ομάδα, να ζει εμπειρίες, όπως εκδρομές και περιπάτους, να κάνει πλάκες και να αποκτά γνώσεις που διαμορφώνουν τον χαρακτήρα του. Σε εμένα το γυμνάσιο, τα τρία αυτά χρόνια, προσέφερε πολλές γνώσεις και εμπειρίες καθοριστικές. Κέρδισα φίλους, γνώρισα ανθρώπους που με στηρίζαν να ξεπερνάω τους φόβους και τις αμφιβολίες μου. Οι ώρες στην τάξη άλλοτε κυλούσαν αργά σαν αιώνας και άλλοτε περνούσαν τόσο γρήγορα, σαν να ήταν δευτερόλεπτα. Έχοντας αυτές τις σκέψεις, κλείνω αυτό το κεφάλαιο της ζωής μου και προχωρώ στο επόμενο, με ελπίδες, όνειρα και ενθουσιασμό για αυτό που πρόκειται να ακολουθήσει. **Π.Σ.**

Το Γυμνάσιο Ζευγολατιού είναι από τα αγαπημένα μου σχολεία. Έφυγα από το σχολείο της Κορίνθου με μεταγραφή και μπορώ να πω πως ήταν από τις καλύτερες αποφάσεις. Αυτοί οι εννιά μήνες που πέρασα στο Ζευγολατιό ήταν από τις πιο όμορφες στιγμές στα σχολικά μου χρόνια. Παρόλο που υπήρχαν κάποιες εντάσεις, ζήσαμε και φανταστικές στιγμές. Κάναμε ενδιαφέρουσες εκδρομές και η τριήμερη ήταν μια εμπειρία που θα μας μείνει αξέχαστη, χάρη στους υπέροχους καθηγητές που μας συνόδευσαν. Το σχολείο δεν μας προσφέρει μόνο γνώσεις, αλλά και ευκαιρίες για όμορφες συζητήσεις. Οι καθηγητές είναι πάντα δίπλα μας, πρόθυμοι να μας συμβουλέψουν και να μας στηρίξουν σε κάθε μας δυσκολία. Όσα καταφέραμε αυτούς τους εννέα μήνες, τα χρωστάμε σ' αυτούς, γιατί πάνω απ' όλα έχουν καρδιά. Αυτή η αλλαγή μου έκανε καλό, και δεν θα άλλαζα με τίποτα τους μήνες που πέρασα εδώ. Εύχομαι όλα τα παιδιά να έχουν καθηγητές σαν τους δικούς μας. **A.E.**

Οι εντυπώσεις που μου άφησε το γυμνάσιο είναι θετικές. Οι καθηγητές ήταν πολύ καλοί μαζί μας, ακόμα κι όταν εμείς δεν τους ακούγαμε. Πάντα προσπαθούσαν να μας βοηθήσουν να γίνουμε καλύτεροι, μέσα από τη μόρφωση και τον σεβασμό. Οι σκέψεις μου είναι οι εξής: Προσπάθησα αρκετά, όμως καμιά φορά αναρωτιέμαι μήπως έπρεπε να προσπαθήσω περισσότερο στα μαθήματα. Επίσης, σκέφτομαι, αν η συμπεριφορά μου ήταν σωστή ή αν θα μπορούσα να φερθώ καλύτερα. **Λ.Τ.**

Αρχικά αυτό που μου άρεσε περισσότερο στο γυμνάσιο ήταν τα καινούργια και πολύ ενδιαφέροντα μαθήματα. Δεύτερον, τα νέα άτομα που γνώρισα. Και τρίτο το ευρύχωρο προαύλιο με το δροσερό κίосκι και, εννοείται, το καλύτερο γήπεδο ποδοσφαίρου που θα μπορούσαμε να έχουμε. **A.N.**

Θυμάμαι ακόμα τις σκέψεις μου την πρώτη μέρα στο Γυμνάσιο. Όλα μου φαίνονταν μπερδεμένα. Ένιωθα αμηχανία, άβολα και λίγο φόβο για το πώς θα είναι οι καθηγητές, πώς θα προσαρμοστώ και πώς θα κάνω νέους φίλους. Όμως, ευτυχώς, όλα κύλησαν ήρεμα. Οι φόβοι μου σιγά σιγά έφυγαν από το μυαλό μου. Έκανα πολλές παρέες και οι καθηγητές ήταν υπέροχοι. Δεν έχω κανένα παράπονο και τους ευχαριστώ όλους μέσα από την καρδιά μου. Κατά τη διάρκεια της πρώτης χρονιάς, βρέθηκα σε ένα τμήμα όπου αρχικά δεν ένιωθα πολύ άνετα. Μετά από κάποιους μήνες, κάποια άτομα άλλαξαν τμήμα ή έφυγαν, κι έτσι τα πράγματα έγιναν πιο εύκολα. Στήριγμά μου ήταν η φίλη μου και οι καθηγητές μας. Στη δεύτερα και την τρίτη Γυμνασίου, το περιβάλλον άλλαξε πολύ. Έκανα καινούργιες παρέες και δεν ένιωθα πλέον άσχημα. Έγινα φίλη με όλα τα κορίτσια και η καθημερινότητα στο σχολείο ήταν πολύ πιο ευχάριστη. Την τρίτη Γυμνασίου μπορώ να την χαρακτηρίσω ως την καλύτερη και πιο αγαπημένη μου χρονιά. Ήταν ξεχωριστή! Ήμουν χαρούμενη, είχα την τύχη να κάνω υπέροχες φίλες και δεν υπήρχε πια καμία αμηχανία. Αν μου έλεγε κάποιος να ξαναζήσω αυτές τις στιγμές, θα το έκανα, χωρίς δεύτερη σκέψη. **M.K.**

Στην πρώτη Γυμνασίου, ομολογώ πως δεν πέρασα και τόσο καλά. Ήμουν σε ένα τμήμα όπου δυσκολευόμασταν να παρακολουθήσουμε το μάθημα και αυτό με απογοήτευε. Ευτυχώς, στη συνέχεια έγιναν κάποιες αλλαγές και η τάξη σταθεροποιήθηκε, κάτι που βοήθησε πολύ την καθημερινότητά μας. Στη δεύτερα γνώρισα καλύτερα τα κορίτσια του τμήματός μας και χάρηκα πολύ που απέκτησα μια όμορφη παρέα. Οι σχέσεις έγιναν πιο στενές και άρχισα να νιώθω πιο άνετα στο σχολικό περιβάλλον. Η τρίτη Γυμνασίου ήταν η καλύτερη χρονιά. Ήταν πραγματικά ξεχωριστή, γιατί δέθηκα πολύ με τα κορίτσια και περάσαμε υπέροχες στιγμές μαζί. Συζητούσαμε, παίζαμε βόλεϊ, ζούσαμε αξέχαστες εμπειρίες στις εκδρομές και κάναμε αστεία που θα μείνουν για πάντα στη μνήμη μου. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω θερμά όλους τους καθηγητές μου. Ήταν υπέροχοι, υποστηρικτικοί και δεν έχω κανένα απολύτως παράπονο. Τους ευγνωμονώ για όλα όσα μου προσέφεραν αυτά τα τρία χρόνια. **E.Γ.**

Τα χρόνια του Γυμνασίου δεν ήταν εύκολα για μένα. Ήταν μια περίοδος με αρκετές δυσκολίες, αλλά και με πολλές όμορφες στιγμές. Δεν μπορώ να πω ότι θα μου λείψει ιδιαίτερα, όμως αναγνωρίζω πως μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια έμαθα πολλά, για τον εαυτό μου, για τους άλλους και για τη ζωή γενικότερα. Έκανα νέους φίλους, με κάποιους από αυτούς ταιριάξαμε. Όμως, δεν έλειψαν και κάποιες δύσκολες καταστάσεις, κυρίως με ρατσιστικές συμπεριφορές. Αυτές οι εμπειρίες επηρέασαν τη διάθεσή μου και τη ψυχολογία μου, κάνοντάς με πολλές φορές να νιώθω πληγωμένη. Με τον καιρό όμως, ωρίμασα. Άρχισα να βλέπω τα πράγματα πιο καθαρά και να καταλαβαίνω ότι τέτοιες συμπεριφορές δεν αξίζουν την ενέργειά μου. **M.A.**

Οι εντυπώσεις μου από το Γυμνάσιο είναι γενικά πολύ θετικές. Από την πρώτη κιόλας μέρα, μου έκανε εντύπωση πόσο μεγάλο ήταν το σχολείο και πόσα πολλά παιδιά φιλοξενούσε. Ήταν κάτι τελείως διαφορετικό από το Δημοτικό. Ένα από τα πράγματα που με εντυπωσίασαν περισσότερο ήταν το τεράστιο γήπεδο ποδοσφαίρου. Είχαμε τη δυνατότητα να παίζουμε εκεί κατά τη διάρκεια της γυμναστικής ή και στα κενά μας, και αυτό μου άρεσε πάρα πολύ. Είμαι πολύ ευχαριστημένος που γνώρισα τόσα παιδιά και κατάφερα να δημιουργήσω πολλές καινούργιες φιλίες. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την πρώτη μέρα. Θα ήθελα πολύ να μπορούσα να την ξαναζήσω. Ο χρόνος πέρασε τόσο γρήγορα! Νιώθω όμορφα για όλα όσα έζησα στο Γυμνάσιο και κυρίως για τους φίλους που απέκτησα αυτά τα χρόνια. **Γ. Μ.**

Οι εντυπώσεις μου για το γυμνάσιο είναι καλές και άσχημες. Πέρασα αρκετά χρόνια σε αυτό το σχολείο, διότι χρειάστηκε να επαναλάβω μια χρονιά. Η αγαπημένη μου χρονιά ήταν η πρώτη, διότι ήμουν με τις παρέες μου, σε ένα καινούριο σχολείο. Είχα πολλές όμορφες αναμνήσεις από τότε. Την επόμενη ήμουν δευτεροετής. Η χειρότερη χρονιά στο σχολείο ήταν η τρίτη, διότι έβλεπα τα παιδιά της ηλικίας μου να έχουν προχωρήσει, ενώ εγώ ήμουν ακόμα πίσω. Την τέταρτη χρονιά στο σχολείο, δηλαδή φέτος, ήταν πολύ πιο ωραία. Περνούσα όμορφα τόσο με τους φίλους μου, όσο και με τους καθηγητές. Τώρα που πλησιάζουν οι εξετάσεις και το καλοκαίρι, νιώθω χαρούμενος, διότι θα πάω σε ένα νέο σχολείο που πιστεύω ότι θα μου αρέσει περισσότερο. **Ι.Σ.**

Έχω τις καλύτερες εντυπώσεις από την τελευταία χρονιά. Οι καθηγητές μας συμπεριφέρονταν σαν να είμαστε παιδιά τους και προσπαθούν να μας μορφώσουν. **Κ.Μ.**

Άλλη μια σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Έρχεται το καλοκαίρι! Αλλά αυτή τη φορά ξέρω πως δεν θα επιστρέψω στις ίδιες αίθουσες, με τους ίδιους καθηγητές. Θα πάω σε διαφορετικό σχολείο. Η τελευταία αυτή χρονιά ήταν ξεχωριστή. Έμαθα σπουδαία πράγματα, όχι μόνο γνώσεις, αλλά και πώς να λειτουργώ συνεργατικά, να κάνω νέες παρέες και φίλους. Από την πρώτη μέρα του γυμνασίου μέχρι σήμερα, νιώθω ότι έχω αλλάξει. Ανακάλυψα πλευρές του εαυτού μου που δεν γνώριζα και που, είμαι σίγουρη, θα με συνοδεύουν σε όλη μου τη ζωή. Οι ώρες στην τάξη δεν ήταν πάντα εύκολες. Ήταν πιο απαιτητικές απ’ ό,τι στο δημοτικό, αλλά μας έδωσαν τα θεμέλια για να προχωρήσουμε πιο ώριμοι προς το μέλλον μας. Με αστεία, γέλια, χαρά και συγκίνηση αποχαιρετώ αυτό το σχολείο που με δίδαξε όσα έχω μάθει ως τώρα. Ελπίζω στο λύκειο να ζήσω εξίσου δημιουργικά χρόνια. Αυτό που πάντα θα νοσταλγώ είναι η ανεμελιά και η αθωότητα που ζήσαμε ως παιδιά. **Α.Μ.**

Impressum

Τίτλος Εφημερίδας: Η φωνή του Γυμνασίου
Σχολική Μονάδα: Γυμνάσιο Ζευγολατιού
Email Επικοινωνίας: mail@gym-zevgol.kor.sch.gr
Συντακτική Ομάδα:
Αγγελική Μίχου,
Πέννυ Σάρλου
Ευαγγελία Γκαραγκούνη
Μαρίνα Καρρά
Βασιλική Μελέτση
Αντζελίνα Κατσουπάι
Νικολέτα Δεληγιάννη
Σταυρούλα Ντούρο
Μαρκέλλα Ζησοπούλου
Μελίνα Τάφτι (εικονογράφηση)

Σκοπός Έκδοσης: Η εφημερίδα αποτελεί δημιουργία των μαθητών στο πλαίσιο του προγράμματος σχολικών δραστηριοτήτων «Δημοσιογραφία και μαθητικός τύπος» που υλοποίησε το Γυμνάσιο Ζευγολατιού κατά το σχολικό έτος 2024-25. Ευχαριστούμε τον Δήμο Βέλου-Βόχας για την κάλυψη των εξόδων εκτύπωσης.
Συντονιστής εκπαιδευτικός: Φαίδρα Κουτσούκου
Συμμετέχων εκπαιδευτικός: Δημήτρης Βεζονιάρakis